

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII
a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009
Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101
Web: www.ccdab.ro,
E-mail: office@ccdab.ro

Director:

Prof. Vasilca Doina Carmen

Redactor șef: prof. Oros Ligia Elena

Redactori: prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica

Colaboratori: insp. gen. prof. Sandu Cornel
lector univ. dr. Scheau Ioan

Tehnoredactare: aj. analist programator Popa Ioan

Corectura: Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Activitate de consiliere a directorilor de unități școlare - Prof. Treger Bianca	2
Interviu despre participarea la conferința anuală eTwining 2021 în perioada 28-30 octombrie 2021 – Prof. Huștiuc Nicoletta	5
Voluntariatul și formarea conștiinței civice a adolescentului – Prof. Novac Marioara	7
Metode și tehnici de evaluare în învățământul preuniversitar – Prof. înv. primar Popa Maria Liliana	8
Specificul relației profesor – părinte - elev – Prof. Onea Nicoleta	10
Basmele ne ajută să trăim – Prof. Szilaghi Szekely Melinda	12
Lucrare de control clasa a V-a – istorie, sem II, Lumea romană - Prof. Galdău Cosmin	14
Tehnici psihologice de influențare a comportamentului – modelul lui Jones și abordarea neo-Skinneriană – Prof. înv. primar Alecușan Elena Gabriela	17
Studiu – Evoluția mijloacelor de învățământ – Prof. înv. primar Gligor Dana	18
Stephan Ludwig Roth (1796-1849), un prieten al românilor transilvăneni – Prof. Groza Mihai - Octavian	20
Jocuri digitale utilizate în activitatea online – Prof. înv. preșcolar Bota Delia Mariana, prof. înv. preșcolar Bălăneanu Monica	24
Experiment în cadrul proiectului „Insula de nisip” – atelierele Șotron – Prof. înv. preșcolar Potinteu Elena Cristina, Hondola Liliana Dorina	26
Implicarea familiei în activitatea școlară - Prof. înv. primar Muntean Daniela	28
Proiect de activitate integrată (DLC și DȘI) - prof. înv. preșcolar Potinteu Elena Cristina, Hondola Liliana Dorina	31

ACTIVITATE DE CONSILIERE A DIRECTORILOR DE UNITĂȚI ȘCOLARE

Prof. metodist Treger Bianca, CCD Alba

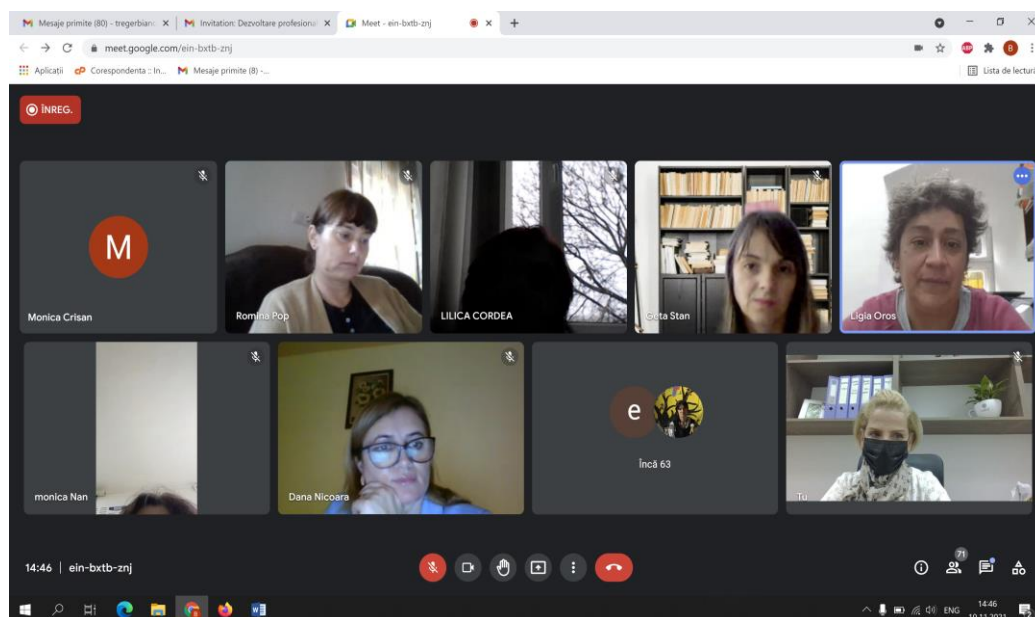
Organizator: Casa Corpului Didactic Alba

Tema: Consiliere în domeniul dezvoltării profesionale și a formării continue

În perioada 10.11.2021-16.11.2021, Casa Corpului Didactic Alba a organizat activitățile de consiliere în domeniul dezvoltării profesionale și a formării continue, întâlniri la care au participat directori ai unităților școlare, directori adjuncți, profesori din învățământul preșcolar și primar, profesori responsabili cu formarea cadrelor didactice/responsabili cu perfecționarea, consilieri educativi, profesori de sprijin, educatori, bibliotecari, profesori documentariști. Fiecare profesor metodist a fost responsabil pentru câte o zonă, activitățile desfășurându-se online, fiind dinamice și interactive.

Doamna profesor metodist, Crișan Monica și doamna bibliotecar al C.C.D. Alba, Onișoru Viorica Gențiana, au fost responsabile cu monitorizarea activităților din Centrele de Documentare și Informare și bibliotecile școlare.

Au răspuns invitației 152 de participanți din 130 unități școlare, grădinițe, biblioteci și C.D.I-uri, iar activitățile au avut o finalitate fructuoasă.

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Str. Gabriel Bethlen, Nr. 7, Alba Iulia, 510009
Telefon: 0258 826147, fax: 0258 833101
office@ccdab.ro, www.ccdab.ro

MINISTERUL EDUCAȚIEI

Nr. 757/08.11.2021

Aprobat în Consiliul de Administrație al C.C.D. Alba din data de 26.10.2021

GRAFIC DE MONITORIZARE AL CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA
AN ȘCOLAR 2020-2021, SEMESTRUL I

ARGUMENT

Casa Corpului Didactic are următoarele roluri și atribuții în conformitate OMECTS nr. 5554/2011, privind Regulamentul de organizare și funcționare a casei corpului didactic:

- Acordă consultanță unităților de învățământ în domeniul dezvoltării profesionale și a formării continue (cf. OMECTS 5561/2011 art. 3)
- Coordonează metodologic, la nivel județean atât activitatea CDI, cât și a profesorilor documentariști (cf. OMECTS 5556/2011)
- Are obligația dezvoltării rețelei CDI, monitorizarea și evaluarea activității acestora

C.C.D. Alba organizează următoarele activități:

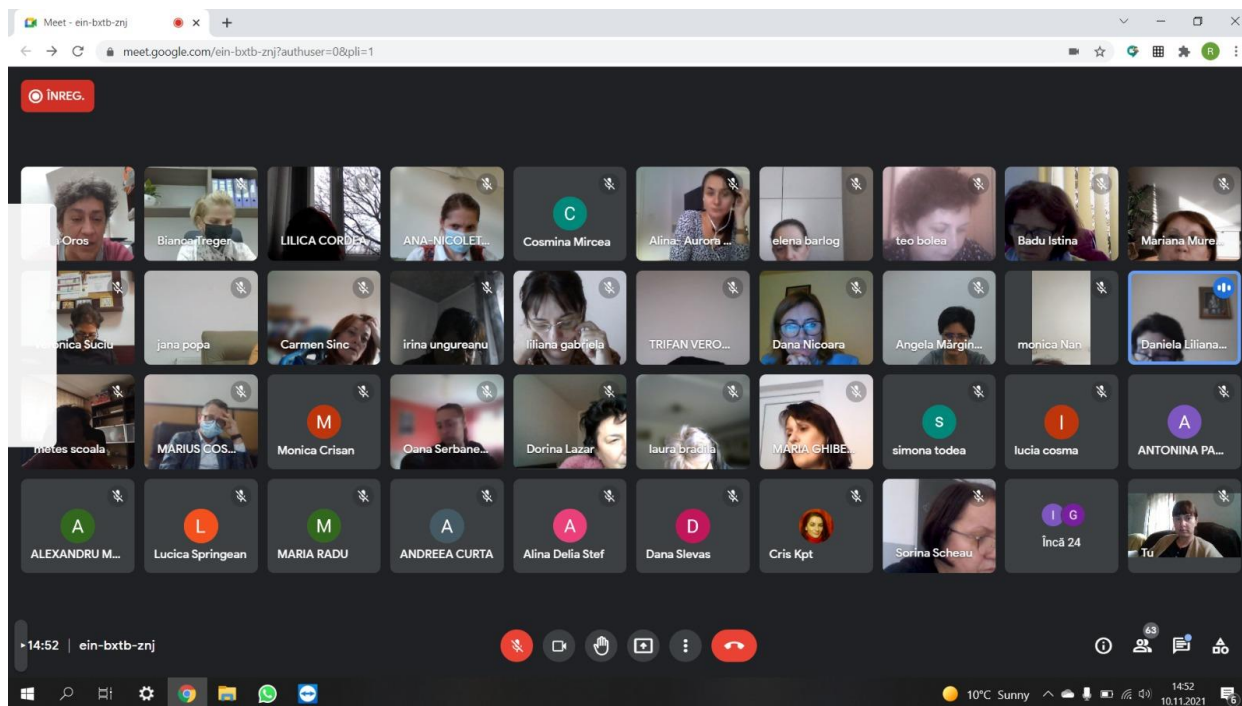
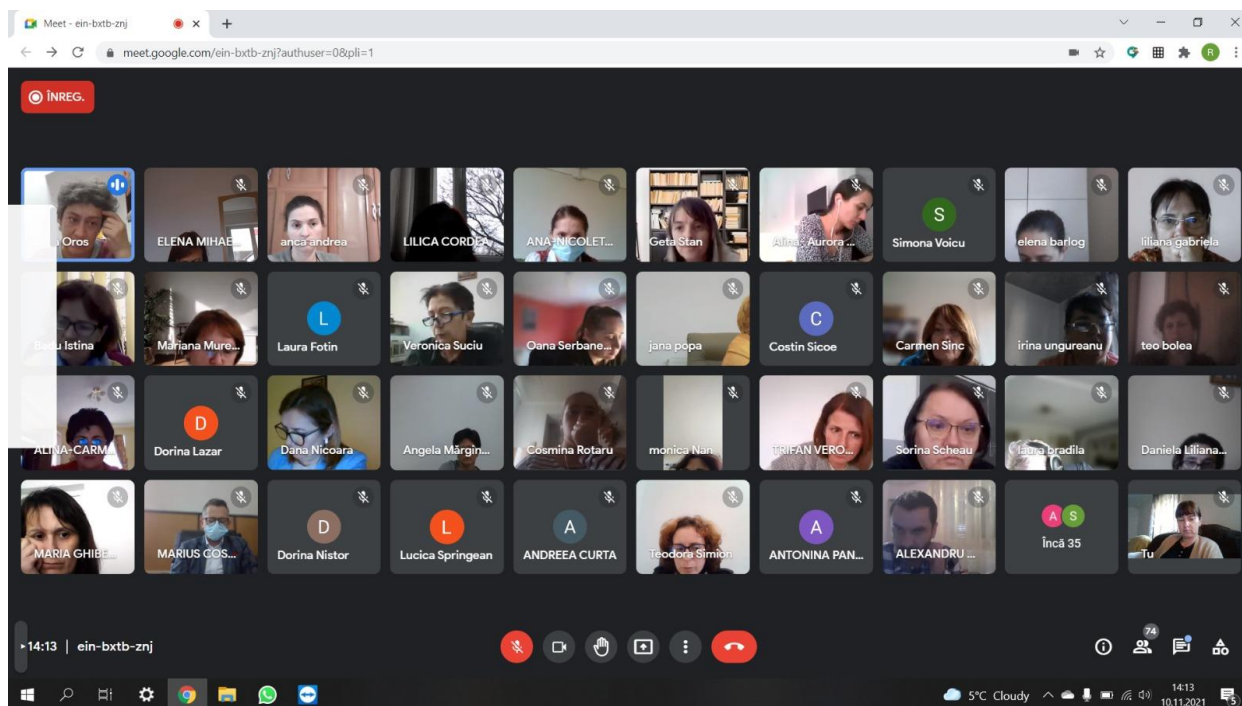
- Monitorizarea activității și consilierea directorilor/directorilor adjuncți/cadrelor didactice în domeniul formării continue
- Monitorizarea activităților din Centrele de Documentare și Informare din județul Alba în care este angajat profesor documentarist sau bibliotecar titular/suplinitor și consilierea acestora
- Monitorizarea activităților din bibliotecile școlare din mediul rural din județul Alba.

Nr. Crt.	DATA/ PERIOADA ORA	Tematica activității	Zona /Unitate școlară	Responsabil monitorizare
1.	10.11.2021, orele 14-15	Consiliere în domeniul dezvoltării profesionale și a formării continue. Evaluarea impactului programelor de formare continuă.	Unități școlare din zona Alba –Teiuș-Zlatna- Sebeș	Nandrea Maria - metodist C.C.D.
2.	11.11.2021, orele 14-15	Consiliere în domeniul dezvoltării profesionale și a formării continue. Evaluarea impactului programelor de formare continuă.	Unități școlare din zona Aiud –Ocna Mureș-Cugir	Crișan Monica - metodist C.C.D.
3.	12.11.2021, orele 13-14	Consiliere în domeniul dezvoltării profesionale și a formării continue. Evaluarea impactului programelor de formare continuă.	Unități școlare din zona Cîmpeni-Abrud- Baia de Arieș	Treger Bianca - metodist C.C.D.
4.	15.11.2021, orele 14-15	Consiliere în domeniul dezvoltării profesionale și a formării continue. Evaluarea impactului programelor de formare continuă.	Unități școlare din zona Blaj-Jidvei	Oros Ligia - metodist C.C.D.
5.	16.11.2021, Orele 14-15	Monitorizarea activităților din Centrele de Documentare și Informare și bibliotecile școlare	CDI-uri din județ și biblioteci școlare	Crișan Monica - metodist C.C.D., Onișoru Viorica – bibliotecar C.C.D.

Întocmit,
prof. Nandrea Maria - metodist C.C.D.

Director C.C.D. Alba,
prof. dr. Vasilca Doina Carmen

Ne dorim ca acest tip de activitate să continue și pe alte teme, deoarece prezintă avantajul că informația ajunge rapid la directorii interesați, că există feedback în timp real, iar cazurile speciale pot fi prezentate și rezolvate imediat, spre știința tuturor.

INTERVIU DESPRE PARTICIPAREA LA CONFERINȚA ANUALĂ ETWINNING 2021 ÎN PERIOADA 28-30 OCTOMBRIE 2021

Prof. Huștiuc Nicoletta, ambasador eTwinning, Școala Gimnazială Nr 3 Cugir

***Ați putea să ne spuneți ce oportunități oferă eTwinning tuturor cadrelor didactice?**

Etwinning oferă posibilitatea desfășurării de parteneriate internaționale, sub umbrela Erasmus+. Școala Gimnazială Nr. 3 Cugir unde lucrez este școală eTwinning încă din 2017, datorită realizării unui număr impresionant de proiecte în fiecare an, și nu doar atât, dar aceste proiecte au fost premiate atât la nivel național cât și la cel mai înalt nivel, european, cu certificate europene ce calitate.

***Cu ce v-a ajutat obținerea certificatelor eTwinning, adică recunoașterea în eTwinning, atât la nivel național cât și european?**

Obținerea acestor certificate mi-a permis mie, în calitate de cadru didactic pasionat de proiecte de acest fel să realizez astfel de proiecte, în calitate de fondator, alături de cadre didactice din spațiul european, dar totodată eTwinning mi-a adus posibilitatea participării la numeroase acțiuni dedicate cadrelor didactice atât online cât și față în față atunci când timpul a permis.

Astfel, din 2008, de când activez pe eTwinning am ajuns să am multe colegi partenere în proiecte și să colaborăm, deoarece țin să precizez, aceste proiecte încurajează cooperarea, colaborarea, nicidecum competiția, cum se obișnuiește la români, din păcate.

***Unde anume trebuie să intre cadrele didactice pentru a găsi informații legate de eTwinning?**

Etwinning.ro, respectiv eTwinning Romania oferă de asemenea posibilități de dezvoltare profesională, alături de eTwinning.net, unde cadre didactice din spațiul european colaborează împreună cu copii, elevi și părinți pentru realizarea unor obiective comune.

***Cum ați reușit să participați anul acesta la Conferința Anuală eTwinning 2021?**

Am aplicat anul acesta, în calitate de eTwinner și totodată ambasador eTwinning România pentru participarea la Conferința Anuală eTwinning 2021, care a avut loc anul acesta online, și pentru care am fost acceptată a doua pe o listă de 14 cadre didactice din România.

***Cât timp a durat conferința și ce anume s-a discutat acolo?**

Trei zile minunate am avut posibilitatea să iau cuvântul alături de alți ambasadori eTwinning din spațiul european, să colaborăm și să discutăm pe tema conferinței, respectiv promovarea unei educații media și combaterea dezinformării. Etwinning România mi-a oferit minunata posibilitate de a participa la această conferință, de a ne inspira și a asculta idei minunate, proiecte reușite, abordări noi, metode interesante de discuție referitoare la alfabetizarea media și diferența dintre știrile adevărate și cele false, importanța siguranței online, teme de actualitate, mai ales în mediul școlar.

***Care a fost „punctul forte, al conferinței?**

S-a pus problema la un moment dat cum ar putea elevii influența părinții și chiar bunicii în ceea ce privește veridicitatea știrilor din mediul online, deoarece știm cu toții că există acest fenomen de „senzațional”, dar din păcate doar un mic procent sau deloc nu este adevărat din ceea ce se distribuie sau propagă în aceste medii. S-a concluzionat de către specialiști, atât cei care lucrează în eTwinning, Bruxelles sau chiar reprezentanți din fiecare țară în parte că e foarte important să lucrăm cu un mediu sigur, subliniind securitatea online mai ales în mediul școlar, aspecte pe care eTwinning pune demult accent, fiecare din cadrele didactice care lucrează în astfel de proiecte înțelegând de mult timp despre ce este vorba în această privință.

***Cum s-au desfășurat activitățile online din cadrul conferinței?**

Activitățile s-au desfășurat pe ateliere mici și subateliere, fiecare am avut posibilitatea în fiecare zi să ne alegem dinainte la ce atelier dorim să ne înscriem, apoi ne-am conectat cu datele oferite de la Bruxelles, acțiunea a fost mai mult decât prietenoasă și cu mare folos, am interacționat, și, deși credeam că e o conferință al nivel internațional unde doar vom asculta exemple de bune practici, am avut posibilitatea ca fiecareia dintre noi să i se dea cuvânt, să spunem ce reprezintă pentru noi eTwinning, alfabetizarea media, dezinformarea, am interacționat cu alți ambasadori eTwinning lucrând pe instrumente web pe care le putem folosi sau le-am folosit în proiecte eTwinning. Pot spune că deși a durat doar 3 zile, am cunoscut noi colegi, am legat noi prietenii, ne-am bucurat de rezultatele tuturor și am apreciat în general eTwinning pentru deosebita implicare. Sper, cât ne stă în putință, să ni se alăture multe colegi și mulți colegi, deoarece aș dori ca eTwinning să devină un mod de viață în spațiul școlar, fiindcă oferă doar bucurii și oportunități, și nu orice fel de bucurii, ci prietenoase, internaționale.

***Care au fost canalele unde a fost difuzată conferința?**

Conferința a fost diseminată pe twitter, facebook, youtube și pe paginile participanților, la mine regăsindu-se și pe grupul meu de facebook eTwinning la școală.

***În finalul interviului, adresați un apel colegilor care nu lucrează încă cu eTwinning:**

Stimate colege, stimați colegi, revin cu „rugămintea” de a vă înscrie pe eTwinning, e un început de Erasmus, un început de bucurie pentru care nu veți regreta.

Mulțumesc eTwinning pentru deosebita oportunitate și pentru toate surprizele pe care ni le oferiți cu mult interes și preocupare!

VOLUNTARIATUL SI FORMAREA CONȘTIINȚEI CIVICE A ADOLESCENTULUI

Prof. Novac Marioara, Colegiul Național Pedagogic „D. P. Perpessicius” Brăila

Școala contemporană trebuie să găsească soluții, adaptându-se rapid modificărilor de natură socială, pentru a forma, în mod corect, reprezentări și conduite morale, care să asigure nu doar adaptarea adolescentului la rigorile comunității, ci și o manifestare de perspectivă, cu țință lungă. Contextul actual nu este dintre cele mai fericite: schimbări asincrone cu școala care pare depășită și incapabilă să le rezolve ori chiar să se adapteze lor, programe școlare excesiv construite, fără suficientă aplicabilitate la nivelul orizontului de așteptare al formabilului, tentația cotidiană, multiplele probleme legate de familii scindate de tip migranți economic, pseudomodelele oferite de mass-media, de rețelele de socializare determină comportamente atipice ale copilului de orice vârstă, mult agravate, cum ar fi: violența în școli, absentismul și abandonul școlar.

Poate ajuta voluntariatul în această campanie de construire a unei generații tinere viguroase și temeinice? Dacă, la nivel de cauze, pot fi spuse multe (inclusiv modul în care politicile educaționale au balansat prea mult spre derizoriu activitatea cadrului didactic), măsurile ce se impun a fi luate, când fenomenul a luat deja amploare, ar trebui să îngrijoreze nu doar corpul profesoral, ci întreaga societate românească.

De remarcat este faptul că această deficiență nu aparține doar spațiului nostru, ci este o coordonată a sistemelor de învățământ de oriunde, soluțiile găsite fiind expresia analizelor atente, ce implică factori diverși, vizând domenii precum psihologia, pedagogia, comunicarea, managementul, politicul.

Țările care au înțeles necesitatea rezolvării problemei abandonului școlar, cu tot ceea ce incumbă, adică șomaj, Neets, delincvență, au identificat, ca principală pârgă de lucru, finanțarea nediferențiată a școlilor de pe întreg statul, cu șanse egale pentru fiecare copil, reducerea până spre anulare a taxelor școlare, orientarea practică a demersurilor didactice și, mai ales, reformarea relației educator-educabil, în sensul unei flexibilități și deschideri către dialog și performanță.

Finlanda a reușit să implementeze un asemenea sistem cu puține ore de curs, teme pentru acasă inexistente și rezultate maxime la nivel de evaluări sumative naționale, îndeosebi prin coerența măsurilor și prin motivare, cheia reușitei.

Și totuși, chiar dacă sistemul educațional românesc are suficient de multe probleme, și aici se pot aplica rezolvări, la început într-un spațiu insular, apoi ele pot fi generalizate, ca strategii de lucru pentru antrenarea motivațională a elevilor, strategii construite de practica efectivă și de nevoia fiecărui cadru didactic de a valoriza acțiunile sincretice de intervenție.

La nivel liceal, tentațiile trecerii rapide spre o maturitate parțial deviantă sunt extrem de mari: grupul de prieteni, experimentarea unor posturi și preocupări speciale (fumat, alcool, droguri de risc), definirea sexualității și conștientizarea propriului trup, a perspectivei sociale, toate funcționează ca meteoriții, lovind, șocând, până la pierderea definitivă a oricărei șanse de manifestare justă, conformă viziunii educaționale și expectanțelor familiei.

Și pentru mine, cadru didactic în Liceul Pedagogic din Brăila, această problemă a devenit de ceva ani o temă de studiu personal și o provocare pentru găsirea soluțiilor optime și pentru adaptarea, din mers a strategiei de lucru, pentru că, așa cum nu există boli, ci bolnavi, nici tehnicile de lucru nu sunt infailibile și general-valabile. Este adevărat că mult timp această instituție de învățământ a beneficiat de elevi exemplari, doritori să ajungă cadre didactice de valoare, numai că acest lucru este alterat, în prezent, de aceeași problemă a demotivării și a dezinteresului elevilor pentru învățare-învățătură-formare. De aceea, am fost nevoită să identific adevăratele cauze, unele subtile, și să gândesc pentru disciplina pe care o predau, dar și pentru activitatea de Consiliere și orientare, un mod aplicat și aplicativ care să inducă modificări pozitive și optime.

Am gândit, așadar, antrenarea elevilor în activități de voluntariat diverse, care să îi determine pe adolescenți să-și identifice necesitățile și opțiunile. Donațiile de sărbători, de haine, rechizite, alimente neperisabile au apărut ca o necesitate după ce au fost vizitate instituții de tip case de bătrâni, sau instituția CSEI. Propunerile de lucru, modul de desfășurare a intervențiilor a fost lăsat în grija adolescenților (supravegheați de mine) care au stabilit grupe, sarcini și feed-backul potrivit.

Cazurile colegilor bolnavi din școală sau din județ au determinat organizarea de campanii de strângere de fonduri prin activități în care au fost antrenate instituții precum teatrul (care a găzduit spectacole de binefacere) sau primăria (care a acceptat organizarea unui târg de obiecte handmade).

Strategiile naționale, de tipul Let's do It Romania!, de curățare, de igienizare a spațiului în care locuim au stimulat interesul adolescenților pentru comunitate. Am constatat, așadar, că activitățile de voluntariat au diminuat volumul de absențe cu 15 % pe semestrul I al anului școlar în curs și au favorizat chiar creșteri la nivelul situațiilor școlare ale elevilor-problemă care au fost integrați în asemenea activități de lucru, pentru că ele trebuie corelate cu situația absenteismului, a abandonului și cu calitatea actului educațional.

Dar, cea mai importantă intervenție ține de educabil; să fie ascultat ce își dorește, cum își proiectează expectanțele, de ce nu receptează informațiile, ce îl plictisește la ore, de ce optează pentru falsele modele în detrimentul celor autentice. Acestea -și multe altele- fac din activitatea de antrenare motivațională a elevilor o permanentă provocare și o necesitate pentru un act educațional nu atât de calitate, cât real centrat pe elev. Cu el, despre el și pentru el trebuie să se facă un învățământ autentic.

Bibliografie:

<https://dilemaveche.ro/sectiune/tema-saptamanii/articol/ghid-despre-voluntariat-pentru-adolescenti>
<https://www.provobis.ro/impactul-legii-78-2014-privind-reglementarea-activitatilor-de-voluntariat/>

METODE ȘI TEHNICI DE EVALUARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

Prof. înv. primar Popa Maria Liliana, Colegiul Național „I. M. Clain” Blaj

Misiunea noastră ca dascăli este de a pregăti elevul pentru „a fi” și „a deveni”, pentru autonomie, pentru autoeducație și autoevaluare.

Evaluarea este o componentă importantă a procesului de învățământ, ce permite luarea, în cunoștință de cauză, a unor decizii de reglare, ameliorare și perfecționare a activității elevului. Evaluarea trebuie concepută nu numai ca un control al cunoștințelor sau ca mijloc de măsurare obiectivă, ci ca o cale de perfecționare, ce presupune o strategie globală a formării. Operația de evaluare nu este o etapă suprapusă procesului de învățare, ci constituie un act integrat activității pedagogice. Alături de predare și învățare, evaluarea reprezintă o funcție esențială și o componentă a procesului de învățământ. Cele trei forme de evaluare (inițială, formativă și sumativă) sunt în relație de complementaritate, determinată de funcțiile lor în demersul evaluativ.

În condițiile învățământului românesc de astăzi, se impune o altă manieră de abordare a evaluării rezultatelor școlare, un model de proiectare / realizare a procesului integrat de predare –

învățare – evaluare mai eficient, centrat, cu adevărat, pe elev. Activitățile de evaluare trebuie proiectate din perspectiva nevoilor de formare ale celui educat. Este necesar ca evaluarea să fie centrată pe aspectele ei formative, astfel încât să cultive și să susțină interesul elevilor pentru studiu, să-i îndrume în activitatea de învățare.

Evaluarea ca activitate cuprinde trei etape principale:

- măsurarea, cuantificarea rezultatelor școlare prin procedee specifice, utilizând instrumente adecvate scopului urmărit;
- aprecierea acestor rezultate pe baza raportării lor la un sistem de valori, a unor criterii unitare emițându-se o judecată de valoare;
- formularea concluziilor și adoptarea deciziilor educaționale adecvate în urma interpretării rezultatelor obținute și emiterea unor judecăți de valoare.

Procesul de evaluare necesită demersuri și atitudini metodologice concretizate în: parcurgerea unor etape definite, înregistrarea exactă și conservarea datelor, utilizarea de instrumente diverse (fișe, rapoarte, documente rubricate etc.), asigurarea validității, a relevanței, a fidelității demersului evaluativ.

În efortul de determinare a calității rezultatelor școlare și a progresului școlar, cadrele didactice au la dispoziție un arsenal de metode și instrumente de evaluare.

Alegerea celor mai adecvate metode și instrumente de evaluare reprezintă o decizie importantă în vederea realizării unui demers evaluativ pertinent și util. Pedagogul belgian Gilbert De Landsheere aprecia că: „O evaluare corectă a învățământului nu va putea fi posibilă niciodată cu ajutorul unui instrument unic și universal. Trebuie să ne orientăm ferm spre o abordare multidimensională (...)”. (Stanciu, M., 2003, p.284)

Clasificarea cea mai des utilizată este aceea care distinge următoarele metode și instrumente de evaluare (Stanciu, M., 2003, p.283-284):

Metode și instrumente de evaluare tradițională:

Evaluarea orală se realizează mai ales prin întrebări - răspunsuri și prin îndeplinirea unor sarcini de lucru, oral sau în scris (de obicei la tablă), sub directă supraveghere a profesorului. Este folosită cu precădere ca verificare curentă și parțială, pe parcursul programului de instruire, ca și în cadrul examenelor. Examinarea orală constă, în toate cazurile, în probe la care răspunsurile sunt date oral. Cerința educatorului poate fi orală, scrisă sau practică.

Caracteristici ale evaluării orale:

- în funcție de numărul persoanelor cărora le sunt adresate întrebările:
 - **frontală** (când interogațiile se adresează întregului grup de elevi);
 - **individuală** (când se vizează un elev anume);
 - **pentru un grup** (când sunt antrenați doar elevii dintr-un grup).
- în funcție de modul de integrare în unitățile temporale ale procesului didactic:
 - **evaluare orală curentă** (desfășurată în fiecare lecție / oră);
 - **evaluare periodică** (după un număr variabil de lecții / ore);
 - **evaluare finală** (la terminarea lecțiilor/orelor destinate parcurgerii unui capitol).

Probele scrise

Ca și examinările orale, probele scrise sunt mijloace de evaluare utilizate la toate nivelurile de școlaritate și la marea majoritate a disciplinelor de învățământ.

Probele scrise îndeplinesc funcții de diagnostic, de feed-back (pentru elev și cadru didactic), corectivă și de autoevaluare (în relația elevului cu sine) (I. T. Radu, 1981, p. 210).

Rolul principal al acestor probe este de a face posibilă, periodic, o evaluare obiectivă și operativă pe baza unui quantum de cunoștințe relevant și cu scopul de a regla și perfecționa procesul instructiv-educativ.

Probele scrise au un dublu rol: de evaluare a randamentului elevilor la diversele discipline de studiu și de dezvoltare a capacității de exprimare în scris a elevilor.

Metoda apelează la anumite suporturi scrise, concretizate în **extemporale** (lucrări scrise neanunțate), **lucrări de control** (anunțate), **fișe de muncă independentă** în diferite etape ale lecției, **teme pentru acasă**, **teste de cunoștințe** (docimologice).

Metode și instrumente complementare:

Gronlund (1981) a realizat un inventar al obiectivelor pentru care instrumentele tradiționale de evaluare sunt mai puțin (uneori) deloc eficace. În acest sens, se recomandă utilizarea unor metode alternative (mai corect, complementare) de evaluare.

Metodele și instrumentele complementare sunt:

- ✓ observarea sistematică a activității și comportamentului elevilor;
- ✓ investigația;
- ✓ portofoliul;
- ✓ proiectul;
- ✓ autoevaluarea

Combinarea instrumentelor de complementare de evaluare vor asigura realizarea unei imagini globale a capacităților elevilor.

Problematica modalităților de evaluare rămâne deschisă, putând fi continuu îmbunătățită și diversificată. Scopul comun, de care trebuie să se țină cont, este cel de dezvoltare a capacității de autoevaluare la elevi, concomitent cu schimbarea viziunii asupra rolului evaluării, cel de ameliorare și corectare mai mult decât de sancționare.

Cunoașterea rezultatelor, a criteriilor de evaluare, îi face pe elevi mai conștienți și îi motivează să se implice în sarcină.

Evaluarea eficientă este urmată de dezvoltare. O posibilitate de a spori eficiența evaluărilor școlare este de a muta accentul de pe măsurarea produselor pe constatarea efectelor acțiunilor valorizatoare și pe stimularea capacității de autoevaluare.

Bibliografie:

1. Nicola, Ioan, *Pedagogie*, București, Editura Didactică și Pedagogică, RA , 1994
2. Radu, Ion, *Teorie și practică în evaluarea eficienței învățământului*, București, E.D.P., 1981
3. Stanciu, Mihai, *Didactica postmodernă*, Editura Universității Suceava, 2003
4. Stoica, A., *Evaluarea progresului școlar. De la teorie la practică*, Ed. Humanitas Educațional, București, 2003
5. Goian, M. E. (coord.), *Limba română. Comunicare – cl.a III-a*, Ed. Nomina, Pitești, 2008

SPECIFICUL RELAȚIEI PROFESOR-ELEV-PĂRINTE

Prof. Onea Nicoleta, Liceul Tehnologic „Alexandru Domșa” Alba-Iulia

Despre educație se vorbește mult în zilele noastre și mulți factori sunt implicați în realizarea ei dar între aceștia familia ocupă locul de bază.

Rolul conducător în procesul de educație îl are fără îndoială școala, dar în calitatea sa de cel mai apropiat colaborator al școlii, familia, trebuie să o secondeze de aproape și sincer. Dialogul cu familia este unul din elementele indispensabile ale reușitei școlare.

Dintotdeauna școala a colaborat cu părinții în diverse forme, dar astăzi din punct de vedere a cerințelor sociale, apare mai mult ca niciodată necesitatea întăririi legăturii dintre școală și familie.

Cunoașterea cerințelor specifice ale școlii, valorificarea muncii elevilor, urmărirea activității de învățare în modul familial, contribuie la îmbunătățirea acestei legături și diminuând sursele de neînțelegere, plasează părinții și elevii în relații de încredere cu mediul școlar.

Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, pentru a-și exercita cu succes rolul în viața copiilor, familiile trebuie încurajate prin acțiuni sociale specifice, care favorizează derularea optimă a relațiilor educaționale.

Personalitatea profesorului este „izvorul și reglatorul” actului educativ iar scopul formal al educației nu este decât acela al formării omului responsabil, a se conduce singur pe calea binelui, a adevărului, a dreptății și a frumosului.

Pentru a deveni om cu adevărat, pentru a se cunoaște pe sine, elevul trebuie să caute să își satisfacă trebuințele psihosociale specifice, cum sunt nevoia de identitate, de apartenență la grup, de acceptare și apreciere din partea celorlalți, nevoia de statut și de participare.

Obiectivul principal al acțiunii educative este formarea personalității elevului, care este urmărit atât în familie, cât și în școală, astfel încât sarcinile școlare și ale familiei în materie de educație și instrucție se împletesc și se sprijină reciproc; astfel se impune tot mai mult implicarea cadrelor didactice în relații de cooperare cu părinții copiilor.

Rolul profesorului nu se reduce doar la educația de la catedră sa în clasă, ci presupune o activitate de acest gen în fiecare relație cu elevii și familiile acestora, desfășurând o muncă de dezvoltare, de conducere și de îndrumare. O relație eficientă profesor-părinte presupune o ascultare activă, implicarea familiei în acțiunile extrașcolare ale copilului, cultivarea și practicarea toleranței față de un punct de vedere diferit.

Comunicarea cadrului didactic cu familia elevului se poate face prin:

- Activități de informare și consiliere a părinților ;
- Lectoratele cu părinții ;
- Adunări comune părinți-elevi;
- Prin poștă;
- Comunicarea prin telefon.

Cunoașterea elevilor și a grupurilor de elevi este una dintre principalele arii de conținut ale pregătirii tuturor cadrelor didactice, iar pentru realizarea acestui deziderat este nevoie de o colaborare strânsă între școală și familie. O preocupare permanentă în întâlnirile cu părinții este identificarea dificultăților pe care le întâmpină aceștia în comunicarea cu proprii copii, precum și prezentarea unor mijloace de optimizare a comunicării dintre aceștia. Astfel, colaborarea cu familia este așezată pe un fundament solid.

Direcții de îmbunătățire a relaționării eficiente profesori-părinți/ părinți-profesori:

- Profesorul va informa pe părinți despre aspectele pozitive și negative din activitatea elevului la școală;
- Este recomandat ca mai întâi să fie prezentate unele aspecte pozitive, unele succese obținute la învățătură sau unele schimbări laudabile din comportamentul lui;
- Se va arăta apoi la care obiecte elevul întâmpină greutăți, ce greșeli se observă în comportarea lui și vor fi analizate cauzele acestora;
- Părinții vor fi informați despre posibilitățile de dezvoltare care le are copilul, despre aptitudinile și interesele pe care le manifestă în munca școlară și în cea extrașcolară;
- E necesar ca părinții să țină legătura cu școala, spre a se informa despre rezultatele muncii și despre comportarea lor la școală.

Pentru a exista o relație optimă și autentică între partenerii implicați în procesul instructiv-educativ este necesară asumarea responsabilității de fiecare persoană implicată în acest demers. Nu se poate vorbi separat de aceste relații care se formează de-a lungul timpului petrecut în școală, proasta funcționare a unui tip de relație, pune în dificultate și celelalte relații.

Un alt aspect important al relațiilor care iau naștere în tot acest demers formativ este relația dintre elevi și profesori.

Direcții de îmbunătățire a relaționării eficiente profesor-elev/ elev-părinte :

- ❖ Relațiile dintre profesor și clasă se polarizează, în general în sentimente de simpatie, încredere reciprocă, sau, dimpotrivă, de antipatie, neîncredere și chiar ostilitate de cele mai multe ori. Sunt și cazuri când contactul spiritual dintre profesor și elev nu trece de zona indiferenței: clasa nu există pentru profesor și nici profesorul pentru clasă.
- ❖ Inițiativa trebuie să aparțină însă profesorului, care ținând seama de legea esențială a relațiilor afective interumane potrivit căreia simpatia și bunăvoința nasc simpatie și bunăvoință, antipatia și ostilitatea trezesc sentimente de aceeași calitate, trebuie să conducă, să dirijeze aceste relații și să le structureze pe colaborare și cooperare reciprocă.
- ❖ Relația dintre profesor și elev trebuie să fie întemeiată pe faptul că profesorul are rolul de îndrumător, de coordonator al activității elevului și în care elevul poate să găsească la un moment dat mai mult decât un profesor, un om, o călăuză în drumul lui prin viață.
- ❖ De la profesor pornește totul: dacă acesta este agresiv sau încearcă să umilească copilul sau să îl încurce mai ales în prezența celor din jur, elevul va acționa ca atare, ori va răspunde violent, luând în batjocură cadrul didactic, ori se va retrage în sine, refuzând să mai comunice, dezvoltând astfel pe parcursul timpului blocaj emoțional.
- ❖ În relația cu profesorul, elevul are nevoie de aprecierea personalității sale în dezvoltare, de consolidarea stimei de sine, de răspuns afectiv din partea profesorului și a colegilor, nevoia de securitate pe termen îndelungat, precum și nevoia de apartenență la un grup și de acceptare din partea acestora.

- În stabilirea relației cu elevii, profesorul are ca misiune să îi unească pe elevi și să îi mobilizeze pentru a putea deveni un întreg.

- Încrederea elevilor în propriile forțe și stima de sine pot fi obținute prin încurajarea fiecărei performanțe minore a fiecărui elev, acest lucru ar trebui să însemne învățarea sistematizată și personalizată. Recompensa ar trebui să primeze în locul pedepsei.

- Raporturile dintre profesor și elev nu prezintă numai o latură intelectuală. Factorul afectiv are o importanță deosebită asupra randamentului intelectual al elevului.

- Crearea de bună dispoziție în clasă reprezintă o condiție necesară în evitarea eșecului școlar. Fiecare lecție este recomandat să se desfășoare într-un climat afectiv particular, securizant, dispoziția afectivă a elevilor fiind coordonată de cadrul didactic.

În concluzie, profesorul trebuie să stabilească o relație armonioasă de la început cu elevul pentru a nu-i afecta dezvoltarea psihică, afectivă și personală. Profesorul trebuie să creeze o relație care să-i permită elevului să prindă aripi în dezvoltarea lui.

Bibliografie:

- 1.Gliga, L.(coord.) Managementul conflictului – ghid, Tipogrup press, Buzău, 2001
- 2.Ulrich, Cătălin, Managementul clasei de elevi-învățarea prin cooperare, Editura Corint, București (2000).

BASMELE NE AJUTĂ SĂ TRĂIM

Prof. Szilaghi Szekely Melinda, Școala Gimnazială Lopadea Nouă

Potrivit dicționarului explicativ basmul este narațiune (populară) cu elemente fantastice supranaturale, care simbolizează forțele binelui și ale răului în lupta pentru și împotriva fericirii omului.

Basmul stă la baza tuturor speciilor literare. Motivul său de bază, punctul său de plecare este un moment cu emoție șocantă, dragoste, furie, bucurie, tristețe. În central acțiunii este ciocnirea binelui și a răului.

Basmele ajută la înțelegerea și rezolvarea problemelor interne ale unei persoane. În timp ce adulții din jurul copiilor sugerează că totul în lume este în regulă, poveștile îi spun copilului pentru prima dată că lumea este rea, și acest lucru este adesea puternic, dar poate fi depășit. Și cel mai tânăr prinț, la care nimeni nu se gândește, ale cărui haine sunt chiar zdrențuite, este cel care va putea lupta biruitor cu răul și va elibera prințesa din ghearele zmeului. Povestea oferă o viziune informală asupra lumii în acest sens. Basmele sunt despre realitate, evenimente, condiții, probleme ale vieții de zi cu zi, relații umane. Magia basmelor și filosofia optimistă a acestora dau putere copilului în luptele vieții de zi cu zi. Poveștile ne ajută să trăim.

Copilului îi este teamă, scrie psihologul Vekerdy Tamas, pentru că nu înțelege prea multe din lumea care îl înconjoară. Viața copilului este complet dependentă de adulți, el este slab, mic și vulnerabil, înconjurat de o lume haotică, cu multe necunoscute. Basmul confirmă anxietatea: știm că sunteți nerăbdători, că vă este greu, dar exemplul eroului principal dovedește faptul că toate acestea pot fi depășite. Basmele se adresează eului în devenire al copilului, încurajează dezvoltarea acestuia, ameliorează tensiunile preconștiente și înconștiente, au efect asupra nivelului spiritual și emoțional real al copilului. Forma și structura poveștilor pot servi drept model pentru visele copiilor și, în cele din urmă, își pot îndrepta viața într-o direcție mai bună.

Scopul, scrie Zsuzsa F. Várkonyi, este ca cineva să poată accepta natura problematică a vieții și că dificultățile nu pot fi depășite sau alungate. Poveștile le transmit copiilor exact faptul că aceste lucruri fac parte din viața noastră și că problemele care apar pot fi rezolvate. Basmul îl confruntă deschis pe copil cu condițiile de bază ale existenței umane. Multe basme încep, de exemplu, cu moartea unei mame sau a unui tată – în care pierderea unui părinte este cea mai chinătoare problemă, ca în viața reală. Alte povești sunt despre un părinte îmbătrânit care vede că a venit timpul să cedeze locul noii generații. Dar succesorul trebuie mai întâi să demonstreze că este apt să preia ștafeta. Totuși basmele populare nu sunt percepute de copii ca fiind crude pentru că se întâmplă lucruri groaznice, pentru că există întotdeauna un final bun. Dacă nu în altă parte, se vor întâlni din nou în rai, iar protagonistul va fi răsplătit și recunoscut pentru numeroasele nedreptăți pe care le-a suferit.

Basmele transmit mesaje serioase copilului: dificultățile din viață nu pot fi evitate, și trebuie luptat, pentru că lupta face parte din existența umană, dar dacă omul nu dă înapoi, el poate depăși toate obstacolele și ieși victorios din luptă. Modul în care este prezentat basmul este simplu, direct, nu stabilește niciun standard pentru ascultătorii săi, nu cere nimic, dimpotrivă: oferă siguranță și speranță și promite că până la urmă totul va ieși bine. De aceea, Lewis Carroll a numit povestea un „dar din inimă”.

Poveștile par să spună puțin despre circumstanțele societății moderne, deoarece basmele populare își au originea într-o epocă foarte diferită, dar oferă un mare ajutor în înțelegerea și rezolvarea problemelor interioare. Un basm poate ajuta un copil să înțeleagă, să găsească un loc în lume, să găsească conexiuni în lumea sentimentelor.

Copilul înțelege povestea mai bine decât orice altă operă de artă, are un mesaj separat pentru fiecare copil, dar poate însemna lucruri diferite pentru aceeași persoană la vârste diferite și poate fi de mare ajutor băieților și fetelor de toate vârstele. Cel mai bine este să se urmărească nevoile copiilor în alegerea basmului. Copilul nici nu înțelege de ce îi place atât de mult o poveste anume, dar vrea să o audă iar și iar. Potrivit psihologului Vekerdy Tamas, copiilor le place adesea să audă același lucru, deoarece fiecare repetare are un efect de auto-întărire. Copilul are nevoie de un spațiu familiar atât în realitate, cât și în fantezie în care să se miște cu mare încredere.

Basmul este o călătorie spirituală de descoperire și, prin urmare, cea mai realistă, deoarece explorează viața umană așa cum sufletul nostru vede sau simte sau se maturizează în sine. Basmul este singurul gen care îi arată copilului cum să-și descopere identitatea, cum să-și găsească locul în viață. El sugerează că o viață fericită poate fi obținută de oricine, dar numai dacă nu fuge de

pericole. De asemenea, avertizează că lașii care se tem de riscul de a se descoperi pe sine vor avea o viață sumbră în față.

Povestea lasă fiecare decizie în seama cititorului, ascultătorului. Depinde de noi dacă aplicăm ceva din poveste pentru noi înșine sau pur și simplu ne bucurăm de evenimentele minunate.

Copilul crede în basme pentru că viziunea lui asupra lumii este ca a basmelor. Povestea începe acolo unde copilul este în dezvoltare și din care nu poate merge înainte fără ajutorul basmului. Copilul înțelege care dintre multe basme este conformă problemelor sale interne și, de asemenea, simte cât de util este acesta în rezolvarea problemei. Basmul îl ajută pe ascultător să se înțeleagă pe sine și lumea înconjurătoare, dar copilul înțelege acest lucru doar dacă ascultă povestea de mai multe ori și are timp să se gândească la ea. Povestitorul ar trebui să lase copilului timp să reflecteze asupra poveștii, să se cufunde în atmosfera basmului, să îmbrățișeze încet o poveste prin asocierile sale. Prin urmare, cărțile ilustrate nu servesc cu adevărat interesului superior al copilului. Dacă ascultătorul afișează povestea în imaginația sa cu imagini specifice preluate din viața proprie, va avea o experiență mult mai personală.

Copilul acordă atenție naratorului, iar pe de altă parte se uită și înăuntru. Cu cât povestea este mai cunoscută, cu atât privirea interioară este mai intensă. Își creează o imagine interioară pentru ceea ce aude, vede în imaginația sa ceea ce aude. Această activitate are efecte de ameliorare a anxietății și tensiunii și de auto-întărire. Acesta este începutul educației pentru a fi un adevărat cititor. Nu va deveni niciodată un adevărat cititor persoana care nu poate crea o imagine internă pentru textul pe care îl citește. Nici măcar un vorbitor adevărat nu va fi, întrucât gândirea lui este formată din elemente picturale. Ascultarea unui basm este ca un dialog pentru copil pentru că el nu ascultă pasiv, nu acceptă direct predarea, ci participă la procesul de creare a acesteia, care nu poate fi niciodată închis. În experiența înțelegerii în acest fel a poveștii, copilul experimentează și eul, și anume eul autocreat. Atât în timpul jocului, cât și în timpul ascultării și citirii poveștilor, copilul încorporează în personalitatea sa ceea ce are nevoie de la lume pentru a crea armonie spirituală.

Basmul este o bucurie, o frumusețe și un răspuns la gânduri nerostite.

LUCRARE DE CONTROL CLASA A V-A ISTORIE, SEM.II Lumea romană

Prof. Galdău Cosmin, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia

Nume:

Data:

I.Citiți cu atenție textele de mai jos și răspundeți la întrebările corespunzătoare:

A.„Remus ar fi sărit peste noile ziduri ridicate de Romulus cu gândul de a-și bate joc de fratele său; Romulus s-a mâniat și l-a fi ucis, rostind aceste cuvinte: << Așa să piară oricine va sari, de acum înainte, peste zidurile ridicate de mine>>.”

Titus Livius, „De la fondarea Romei”

B.”Când împlinea șapte ani băiatul își urma tatăl (iar fetele, mama) în activitățile zilnice ale casei. Ajuns la vârsta de 17 ani, în cadrul unei ceremonii, tânărul era dus în For și înscris în listele cetățenilor; îmbrăca acum „toga virilă”, semn că devenise un cetățean roman, și i se da numele complet; de acum avea drept de vot și era apt pentru serviciul militar.”

Ovidiu Drimba, Istoria culturii și civilizației

1. Transcrieți, din textul A, ce a făcut Remus și care a fost reacția lui Romulus.
2. Arătați cine au fost Romulus și Remus conform legendei întemeierii Romei.
3. Precizați pe baza textului B, vârsta până la care copii romani –fete și băieți–primeau o educație comună în familie.
4. Numiți despre ce oraș este vorba, locul și anul unde a fost fondat, pe baza textului A.
5. Menționați pe baza textului B, în ce consta educația romană primită în familie.
6. Menționați pe baza textului B, drepturile conferite de primirea cetățeniei romane?.
7. Care erau principalele categorii sociale de la Roma?

(7x0,30=2 pct.)

II.Pentru fiecare termen din coloana I îi corespunde un termen din coloana a II-a. Alegeți corespondența corectă:

1.Roma regală____	a. 509-27 î.Hr.
2.Imperiul____	b.Primul Împărat
3.Republica____	c.Colosseumul
4.Gladiatorii____	d.753-509 î.Hr.
5.Plebeii____	e.Tablele celor XII Legi
6.Octavianus____	f.Mare preot
7. Pontifex Maximus ____	g.27î.Hr.-476/1453

(7x0,14=1 pct.)

III.Citiți cu atenție afirmațiile și încercuiți varianta corectă:

1. Primul război punic s-a desfășurat între anii:

a. 218-201î.Hr.	b. 396-340î.Hr.	c.264-241î.Hr.	d. 149-146î.Hr.
-----------------	-----------------	----------------	-----------------
- 2.Oamenii înstăriți din Roma se numeau :

a. patricieni	b. Clienți	c. Plebei	d. Sclavi
---------------	------------	-----------	-----------
3. Primul rege al Romei a fost:

a. Scipio Africanul	b. Hannibal Barca	c. Romulus	d. Remus
---------------------	-------------------	------------	----------

 Roma a devenit o putere în Peninsula Italică după câștigarea răzbiului
4. cu:

a. punii	b. etruscii	c. samniții	d. latinii
----------	-------------	-------------	------------
- 5.Republica romană era condusă de:

a. imparat	b. principe	c. dictator	d. consuli
------------	-------------	-------------	------------

 – În Republica romană cea mai mare putere o avea:

a. Adunarea Poporului;	b. Senatul.;
------------------------	--------------

 c.patricienii
7. Cursul superior în educarea copiilor la romani începea la vârsta de:

a.11 ani	b.12 ani	c.13 ani	d.15 ani
----------	----------	----------	----------
8. Prima treaptă din învățământul roman era:

a. etapa inferioară	b. Etapa superioară	c.etapa primară	d.etapa secundară
---------------------	---------------------	-----------------	-------------------
9. Armata romană era alcătuită din legiuni și:

a. trupe inferioară	b. Trupe de infanterie	c.trupe de cavalerie	d. Trupe ajutătoare
---------------------	------------------------	----------------------	---------------------
10. Cea mai mare construcție de la Roma, realizată în timpul Imperiului Roman a fost:

a.Amfiteatrul flavian.	b.Forul roman	c. Apeductul din Segovia	d.Hipodromul
------------------------	---------------	--------------------------	--------------

(10x0,10=1 pct.)

IV. Apreciați cu Adevărat dacă considerați afirmația adevărată sau cu Fals dacă considerați afirmația falsă pentru următoarele propoziții:

1. În timpul lui Traian, Imperiul Roman a cunoscut maxima întindere teritorială. ____
2. Echipamentul soldaților romani era format din pilum, gladius și cassis. ____
3. Armata romană cuprindea soldați cu vârsta cuprinsă între 17 și 50 de ani. ____
4. Legile celor XII table au fost adoptate după lupta dintre plebeii și sclavi pentru drepturi egale. ____
5. Împăratul roman care a cucerit Dacia s-a numit Marcus Ulpius Nerva. ____
6. Împăratul care a impus Principatul a fost Iulius Caesar. ____
7. Romanii aveau ca valori principale: respectul față de zei și familie, modestia, demnitatea, responsabilitatea. ____
8. Centrul comercial, economic, cultural și social al Romei era Senatul roman. ____
9. Colosseumul a fost ridicat în locul unui fost lac artificial, lângă Forumul roman. ____
10. Prima provincie cucerită de Republica romană a fost Cartagina. ____

(10x0,10=1 pct.)

V. Definiți fenomenul de romanizare. Arătați care sunt principalii factori ai romanizării și care sunt urmările acestui fenomen istoric.

(3x0,66=2 pct.)

VI. Priviți imaginile de mai jos, numiți construcțiile și explicați în câte un enunț scopul pentru care a fost ridicată fiecare construcție. (3x0,33=1 pct.)

Se acordă 2 puncte din oficiu! MULT SUCCES!

TEHNICI PSIHOLOGICE DE INFLUENȚARE A COMPORTAMENTULUI - MODELUL LUI JONES ȘI ABORDAREA NEO-SKINERIANĂ

Prof. înv. primar Alecușan Elena Gabriela, Școala Gimnazială Simion Bărnuțiu Blaj – Tiur

Etapele aplicării unei tehnici de influențare a comportamentului sunt următoarele:

a) Stabilirea unui context în care se aplică tehnica psihologică de influențare a comportamentului

Contextul ales pentru aplicarea tehnicii psihologice de influențare a comportamentului este unul **școlar**, respectiv *schimbarea ritmului lent de lucru a unor elevi*, ritm care are drept consecință negativă depășirea timpului alocat și imposibilitatea de a termina de rezolvat sarcinile primite.

b) Descrierea grupului de participanți (elevi, părinți, colegi etc.)

Grupul de participanți este format din elevii claselor I și a II-a, clase cărora le sunt învățătoare. Elevii din clasa I încă nu știu să își citească singuri cerințele. Cei de clasa a II-a, deși pot să citească sarcinile, au tendința de a povesti unii cu ceilalți și lucrează doar când învățătoarea discută frontal cu ei. Unii dintre elevi adesea, fac gălăgie, încearcă să mănânce în timpul orelor sau îi perturbă pe cei care lucrează independent: aruncă pe jos creioane, caută lucruri prin ghiozdan și prin bancă, își aranjează hainele, se cer la baie, cer voie să bea apă etc.

Asistând la o oră de limba engleză și la o oră de religie, am observat că respectivii elevi au același comportament care nu le permite încadrarea în timpul alocat pentru rezolvarea sarcinilor.

Consider că dacă se va continua astfel, unii elevi vor acumula serioase lacune care vor avea un impact negativ asupra formării competențelor prevăzute de programa școlară pentru ciclul primar..

c) Propunerea unui obiectiv operațional

Obiectivul educațional este verificarea efectului pe care îl vor avea stimulentele educaționale oferite elevilor. Dacă aceste stimulente educaționale vor fi percepute de elevi ca fiind atractive, atunci aceștia se vor strădui să se concentreze mai atent asupra sarcinilor, mobilizându-se și reușind astfel să se încadreze în timpul acordat.

De asemenea, aceste stimulente educaționale vor fi acordate doar după ce elevii au terminat de rezolvat cerințele.

d) Alegerea unei tehnici

În vederea rezolvării problemei identificate, am ales **modelul lui Jones și abordarea neo-skineriană**. Acesta a remarcat că elevii pot fi făcuți să urmeze comportamentele cerute de cadrele didactice dacă le sunt oferite anumite stimulente, având în vedere următoarele elemente:

a). Stimulentele trebuie să fie văzute ca atare de către elevi și nu de către profesori

b). Stimulentele trebuie aplicate conform „regulii bunicii” (mai întâi îți mănânci mâncarea și abia apoi primești și desertul). În acest mod elevii sunt mai motivați să facă ceea ce le solicită cadrul didactic.

c). Valoarea educațională a acestor stimulente, toate alegerile trebuie să fie controlate de către profesor. (Suport de curs ARCI, 2021).

e) Formularea scrisă a mesajului transmis

După explicarea sarcinilor care vor trebui rezolvate de către elevi, le voi prezenta stimulentele oferite:

Cei care reușesc să termine corect ceea ce au de făcut înainte de a se suna, pot să aleagă între:

- Jocul cu cuburile din cauciuc (pentru a nu face gălăgie);
- Colorarea în cârticica preferată adusă de acasă;
- Scrierea cu markerul pe tabla magnetică;

- Dramatizarea unor scene din povești utilizând siluetele personajelor;
- Formarea cuvintelor la alfabetarul cu piese din lemn;
- Formarea numerelor la abacul mare;
- Relaxare prin odihnă;
- Efectuarea unei părți din tema pentru acasă.

Se va urmări respectarea celor trei elemente asupra cărora ne atrage atenția Modelul lui Jones:

- a). Posibilitatea de a efectua acțiunile descrie mai sus, este percepută ca un stimulent de către elevi deoarece acestea sunt dorite a fi realizate de elevi, în funcție de starea în care se află: pot face ceva în mod independent, simțind că ei intră în rolul cadrului didactic, se pot relaxa, pot să își reducă volumul temelor pentru acasă etc.
- b). Stimulentele vor fi aplicate conform regulii bunicii, respectiv mai întâi voi verifica dacă au terminat de rezolvat sarcinile primite, dar și dacă au fost rezolvate corect și abia apoi vor primi stimulentele promise;
- c). Stimulentele propuse elevilor au un caracter educațional, indiferent de varianta aleasă, acestea își păstrează valoarea motivatoare, crescând implicarea elevilor în rezolvarea sarcinilor și reducând considerabil timpul de efectuare a acestor cerințe.

Indiferent ce stimulent educațional va fi ales de către elev, acest stimulent va avea un efect pozitiv, respectiv va contribui activ la atingerea obiectivelor educaționale propuse, fără a fi percepute ca fiind o nouă sarcină de rezolvat.

Bibliografie:

1. Curs ARCI: *Comunicarea și tehnici psihologice de influențare a comportamentului*;
2. Opre, A. (2012) *Inconștientul Cognitiv. Modele teoretice, suport experimental și aplicații*, Ed. Polirom, Iași;
3. Ellis, A., Bernard, M., (2007). *Terapia rațional emotivă și comportamentală în tulburările copilului și adolescentului*. Editura RTS, Cluj Napoca.

STUDIU-EVOLUȚIA MIJLOACELOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. învă. primar Gligor Dana, Școala Gimnazială Câmpeni

De-a lungul timpului, școala a fost preocupată de perfecționarea modalităților de comunicare în vederea optimizării procesului instructiv-educativ. Cuceririle științifice actuale în domeniul ciberneticii, psihologiei, pedagogiei creează premisele necesare restructurării activității educativ-instructive în conformitate cu noile comenzi sociale.

Modernizarea învățământului înseamnă în esență sporirea caracterului formativ al muncii școlare. În acest sens, numeroase cercetări pedagogice efectuate în țară și străinătate atestă faptul că trecerea de la o concepție tradițională la una modernă în ceea ce privește organizarea procesului de instruire, este condiționată și de existența unor mijloace de învățământ de mare diversitate.

Organizarea unui proces de învățământ modern, bogat în conținuturi și flexibil în forme de desfășurare, presupune folosirea unor mijloace de învățământ adecvate, care creează premisa utilizării metodelor active, participative, capabile să favorizeze cunoașterea științifică, bazată pe contactul nemijlocit al elevilor cu realitatea.

În decursul anilor, resursele materiale folosite în procesul de învățământ au funcționat în vocabularul pedagogic sub denumirea de material didactic. Termenul de material didactic

desemnează „atât obiecte naturale, originale (ierbare, colecții de minerale, roci, aparate, mașini), cât și pe cele concepute și realizate special pentru a reproduce și a reconstitui obiecte și fenomene reale”.

Fiind utilizat numai de cadrul didactic, materialului didactic i s-a atribuit o funcție exclusiv demonstrativă, servind acestuia pentru prezentarea de obiecte și fenomene sau pentru efectuarea unor experiențe în fața elevilor. Cercetările pedagogice relevă faptul că actul învățării e cu atât mai eficient, cu cât se stabilește o relație mai directă între elev și obiectul cunoașterii, acesta presupunând mutarea accentului de pe predare spre învățare, de pe expunere pe implicarea elevului în activitatea independentă, în vederea obținerii de noi cunoștințe prin efort personal. „Ca urmare, termenul material didactic folosit în învățământul tradițional a fost înlocuit cu altul mai adecvat, numit mijloc de învățământ ...”. „Termenul de mijloc de învățământ este un concept nou care desemnează totalitatea resurselor materiale concepute și realizate în mod explicit pentru a servi profesorului în activitatea de predare și elevilor în activitatea de învățare”.

Astăzi este mai necesară ca oricând utilizarea mijloacelor de învățământ în școală, deoarece se poate apela la mijloace electronice cu mare putere de informare cum sunt: televiziunea, cinematografia, calculatoarele electronice. „Inventariind tehnicile de mare dispune învățământul, W. Schramm (1977), distinge patru generații de mijloace de învățământ, care, de fapt, reprezintă tot atâtea momente, stadii în inovarea instrucției”.

Din *prima generație* fac parte tabla, manuscrisele, obiectele de muzeu etc., care pot fi utilizate doar direct prin acțiunea profesorului.

A *doua generație* o formează manualele, textele imprimate, care oferă elevilor cunoștințe, fără să fie necesară prezența fizică a celui care le-a scris ori a profesorului. Prin intermediul acestora se exercită o acțiune a adultului asupra elevului, „o acțiune mediată” prin intermediul unui cod – scrisul.

A *treia generație* de mijloace de învățământ a apărut la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, când s-a descoperit utilitatea mașinilor în procesul de comunicare interumană: fotografia, diapozitivul, înregistrările sonore, filmul și televiziunea, deci mijloacele audio-vizuale.

Generația a patra de mijloace de învățământ are ca scop metodologic dialogul direct dintre elev și mașină. Este vorba de acel demers care se desfășoară în laboratoarele lingvistice audio-activ-comparative, precum și învățământul programat.

În prezent se vorbește tot mai mult de o nouă generație a mijloacelor de învățământ, „generația a cincea, constituită din calculatoare electronice CCE”. Unii autori prevăd că viitorul va fi al învățământului asistat de calculator, calculatoarele electronice fiind mijloace complementare celor din generația a IV-a, dar care prezintă avantaje deosebite în realizarea dialogului elev-mașină. Generația a VI-a a mijloacelor de învățământ este reprezentată de noile tehnologii de informare, în special Internetul, mijloc care în ultimii ani a devenit cel mai popular și cel mai des utilizat mijloc atât de către cadrele didactice, cât mai ales de elevi. Folosirea mijloacelor de învățământ în procesul instructiv-educativ are virtuți multiple, dar și limite pe care cadrele didactice trebuie să le cunoască pentru a mări eficiența procesului de învățământ.

Bibliografie:

1. Ionescu, M. Instrucție și educație, Editura Universității, Arad, 2005
2. Mucica, Th., Conceptul de mijloc de învățământ, (în) Tribuna școlii, 1999, nr.12, București.
3. Mucica, Th., Material didactic sau mijloc de învățământ? (în) Învățământul liceal sau tehnic profesional, nr.3/1986.
4. Mucica, Mijloace de învățământ în a doua jumătate a secolului al XX-lea (în) Revista de pedagogie, 1998, nr. 4.

STEPHAN LUDWIG ROTH (1796-1849), UN PRIETEN AL ROMÂNILOR TRANSILVĂNENI

Prof. Groza Mihai-Octavian, Liceul German Sebeș

Recent, în luna noiembrie a anului 2021, s-au aniversat 225 de ani de la nașterea celui care a fost preotul și profesorul Stephan Ludwig Roth, reprezentant de seamă al intelighenției săsești din prima jumătate a secolului al XIX-lea, unul dintre prietenii uitați ai românilor, militant activ pentru egala îndreptățire a naționalităților care locuiau pe teritoriul Transilvaniei și apărător al limbii române în fața tendințelor de introducere a limbii maghiare ca limbă oficială a provinciei. Având în vedere faptul că momentul aniversar 2021 a fost trecut cu vederea sau prea puțin adus în dezbateră publică, mi-am propus ca prin rândurile de mai jos să realizez o scurtă evocare a personalității și activității preotului Stephan Ludwig Roth, în speranța că acestea vor readuce în atenția cititorilor motivele pentru care acesta a fost inclus în galeria marilor prieteni ai românilor transilvăneni.

Stephan Ludwig Roth s-a ivit pe lume la sfârșitul anului 1796, în 24 noiembrie, la Mediaș, în familia preotului lutheran Gottlieb Roth care, la vremea respectivă, păstora comunitatea săsească din Șeica Mică. Și-a început formația intelectuală în localitatea natală, la Mediaș, după care a luat drumul Sibiului pentru a urma cursurile liceale, mai apoi cel al orașului Tübingen, unde s-a înscris la Facultatea de Teologie a universității de aici. Drumul spre orașul primei studenții a constituit pentru tânărul sas din inima Transilvaniei o adevărată aventură, fiind realizat parte pe jos, parte cu ajutorul mijloacelor de călătorie din epocă, cu popasuri mai lungi sau mai scurte prin orașele Pesta, Viena, Linz, Salzburg și München. De pe urma acestei călătorii, a rezultat o primă broșură de impresii intitulată *Gemälde einer Reise durch Oberösterreich, das Salzkammergut, durch Salzburg, Berchtesgaden und einen Teil Bayerns/Imagini dintr-o călătorie prin Austria Superioară, Salzkammergut, Berchtesgaden și printr-o parte a Bavariei*, în paginile căreia se regăsesc câteva din ideile viitoarelor sale scrieri (critica societății și vieții politice). A studiat un singur an în cadrul Facultății de Teologie din Tübingen, completându-și cunoștințele prin frecventarea unor cursuri de matematică, fizică și botanică. În anul 1818, având binecuvântarea tatălui său, Stephan Ludwig Roth s-a îndreptat spre Elveția și spre Institutul de Educație din Yverdon al celebrului pedagog Johann Heinrich Pestalozzi, care a intuit faptul că tânărul transilvănean este o minte scilpitoare care, dacă va fi șlefuită așa cum trebuie, va putea realiza lucruri deosebite. Parcursul său ulterior a dovedit faptul că intuiția lui Pestalozzi a fost una corectă.

Preț de doi ani, Stephan Ludwig Roth a studiat și a lucrat la Yverdon alături de mentorul său, Johann Heinrich Pestalozzi, ideile pedagogice promovate de acesta captivându-l atât de mult

încât a fost dispus să renunțe la pregătirea sa teologică în favoarea pedagogiei. A urmat, în anul 1820, intervenția tatălui său, care l-a determinat să revină la Tübingen pentru a-și desăvârși formarea teologică. Înainte de aceasta, pe vremea când încă se afla în Elveția, a elaborat un tratat privitor la predarea limbilor străine în școală. Întors la Tübingen, și-a susținut doctoratul, cu o lucrare intitulată *Das Wesen des Staates/Esența statului*, în care a criticat absolutismul monarhic și a vorbit despre principiile de organizare și conducere a statelor promovate de lucrările iluminiștilor vremii, o cercetare care i-a adus titlul de doctor în filosofie și de „magistru al artelor liberale”.

După susținerea doctoratului, s-a reîntors în Transilvania cu gândul de a pune în aplicare ceea ce învățase alături de Pestalozzi, moment în care a primit cel dintâi semnal că lumea în care a revenit nu era pregătită pentru schimbări majore; în drumul său spre casă, a primit înștiințarea că regimul Metternich (instituit în Imperiul Habsburgic după înfrângerea lui Napoleon Bonaparte și Congresul de la Viena), i-a interzis folosirea titlului de doctor datorită principiilor pe care le-a lansat lucrarea în baza căreia a primit titlul academic. Astfel, și-a început activitatea profesională ca dascăl de istorie la Gimnaziul Evanghelic din Mediaș unde, din nou, a intrat în contact cu „rânduiala” vremii, cel mai grăitor exemplu fiind cel al încasării primului salariu, după trei luni de activitate, episod descris astfel: „[...] în sfârșit, bani câștigați la școală prin munca proprie! Aveam de gând să cumpăr cu ei, lucru pe care nu știu din pricina cărei toane îl amânasem, o lulea cu capul lui Rákóczi, din lemn și cu două capace... pe masă stăteau doldora niște taleri și niște mărunțiș, așa ca felioarele de ridichi. În gând mă și vedeam pufăind și am întins mâinile după bani. <<Stai, stai domnule coleg, făcu directorul, deocamdată nu iei nimic, pentru că cea dintâi leafă pentru primele trei luni se reține drept taxă de instalare în folosul bibliotecii și a profesorilor>>. Și întreg tezaurul dispăru din fața mea”. Departate de a putea crea o instituție de educație precum cea înființată de Pestalozzi la Yverdon, Stephan Ludwig Roth s-a mărginit la aplicarea unor principii pedagogice lansate de mentorul său în cadrul orelor de istorie, timpul său fiind împărțit între catedră și studiul individual în biblioteca gimnaziului.

În paralel cu activitatea de la catedră, Stephan Ludwig Roth s-a afirmat ca un susținător activ al modernizării și extinderii învățământului german din Transilvania, în direcția deschiderii unor noi școli, inclusiv în mediul rural, în cadrul cărora să se pună accent pe ideea de emancipare a poporului prin educație, ideile sale fiind lansate în spațiul public prin intermediul unor conferințe și articole de presă. Toate acestea i-au atras antipatia anumitor cercuri intelectuale și politice săsești care, în anul 1834, au reușit să-l îndepărteze din sistemul de învățământ. A primit, astfel, o nouă lovitură, dublată de loviturile primite în plan personal (în anul 1831 și-a pierdut soția, Sophie Auner, fiica preotului lutheran din Copșa Mică, iar mai apoi doi dintre copii), refugiul identificat pentru a merge mai departe fiind muzica (sursele istorice ne confirmă faptul că Stephan Ludwig Roth a fost un bun organist, pianist, violonist și chitarist).

Rămas văduv și fără o sursă de venit, Stephan Ludwig Roth s-a îndreptat spre cariera ecleziastică, în perioada 1834-1837 fiind predicator la Mediaș, mai apoi preot lutheran în Nemșa (din 1837) și Moșna (din 1847). În anul 1837, s-a recăsătorit cu fiica preotului lutheran din localitatea Băgaciu, Karoline Henter. În toți acești ani a servit cu credință comunitățile păstorite și și-a așternut gândurile în paginile unor lucrări și articole, dintre care cele mai importante au fost: *Die Zünfte. Eine Schutzschrift/Breslele. O scriere de apărare* (1841), *Der Sprachkampf in Siebenbürgen/Lupta pentru limbă în Transilvania* (1842), *Wünsche und Ratschläge, eine Bittschrift fürs Landvolk/Dorințe și sfaturi, o petiție pentru țărani* (1843), *Der Geldmangel und die Verarmung in Siebenbürgen, besonders unter den Sachsen/Criza bănească și pauperizarea din Transilvania, mai cu seamă în rândurile sașilor* (1843). Lucrarea *Lupta pentru limbă în Transilvania* a pus bazele viitoarei sale colaborări cu liderii românilor transilvăneni, aceasta realizând o amplă critică a hotărârii Dietei de la Cluj, din anul 1842, de instituire a limbii maghiare ca limbă oficială în Transilvania. Mai mult, Stephan Ludwig Roth a susținut și egala îndreptățire a naționalităților din

provincie la limba lor proprie, cu accent pe caracterul dominant al limbii române, considerând că „folosirea limbii materne este un drept uman, care e dat copilului prin naștere”.

În anii premergători Revoluției Pașoptiste, interesul preotului Stephan Ludwig Roth s-a extins și asupra vieții economice și sociale, articolele publicate vorbind despre bresle, sărăcia cotidiană sau militând pentru crearea unor publicații de popularizare a cunoașterii, pentru modernizarea sistemului de transport, pentru modernizarea agriculturii și a activităților manufacturiere etc. A întreprins o călătorie în Württemberg cu scopul de a atrage noi coloniști germani pentru așezările transilvănene (1845), a pus bazele primei asociații de gimnastică din Transilvania (1847), a contribuit la întemeierea Asociației Tineretului German din Transilvania, fiind ales președinte ale acesteia pentru o perioadă de doi ani (1848). Problema țărănească, problema iobăgiei, a constituit un alt subiect al scrierilor sale, majoritatea elaborate sub impresia răscoalei țărănești din Galiția (1846). Această problemă a fost expusă de Stephan Ludwig Roth și cu ocazia adunării anuale a Asociației pentru Cunoașterea Transilvaniei, desfășurată în anul 1846, la Sebeș, unde a afirmat că „[...] aristocrația trebuie să coboare spre burghezie, iar iobagul să se înalțe”.

Anul revoluționar 1848 l-a găsit pe Stephan Ludwig Roth în tabăra celor care susțineau revendicările românilor transilvăneni, dovadă participarea sa la Adunarea Națională de la Blaj din 3/15 mai. În acest context, a susținut apropierea comunității săsești de cea a românilor pentru a rezista în fața pretențiilor revoluționarilor maghiari de a alipi Transilvania la Ungaria, precum și ideea unui stat al românilor: „[...] Dacă majoritatea dietei din Cluj proclamă uniunea, națiunea română va privi lucrul acesta, cum și este în realitate, drept un refuz al recunoașterii naționalității sale. Cât ne privește pe noi, ungurii fanatizați vor încerca să ne silească a primi uniunea. Va trebui atunci să chemăm în ajutor românii. Pun foarte puțin temei pe Viena, acolo nu se știe cine-i bucătarul și care-i ospătarul [...] Ideea unui stat al românilor trăiește în mii și mii de inimi”. La 21 octombrie 1848, a fost numit membru în Comitetul Ardelean de Pacificare, organism din care făceau parte atât sași, cât și români, iar la 1 noiembrie a fost numit, de către generalul Puchner, comisar imperial pentru 13 sate din comitatul Târnava, părăsite de autoritățile maghiare (pe care le-a alipit așa-numitului „Pământ Crăiesc”, teritoriul locuit de sași). A îndeplinit aceste funcții până în luna ianuarie a anului 1849, când armatele generalului Józef Bem au ocupat Pământul Crăiesc. Refuzând să caute adăpost din calea armatelor maghiare, Stephan Ludwig Roth s-a întors în parohia sa din Moșna, obținând chiar și un salvconduct din partea generalului Bem.

În primăvara anului 1849, după ce armatele generalului Bem s-au îndreptat spre zona Banatului, comisarul guvernamental maghiar László Csányi l-a arestat pe Stephan Ludwig Roth și l-a încarcerat la Cluj. La 11 mai 1849 a fost judecat de către Tribunalul Marțial din Cluj pentru activitatea sa de membru al Comitetului de Pacificare și de comisar imperial și condamnat la moarte prin împușcare. Sentința a fost executată la câteva ore după pronunțare, acest răstimp fiind folosit de Stephan Ludwig Roth pentru a scrie o scrisoare către copiii săi, în care a mărturisit că a încercat să lupte pentru egala îndreptățire a naționalităților din Transilvania și nu împotriva națiunii maghiare. Alături, până în ultimele clipe ale vieții, i-a stat preotul lutheran al Clujului, Georg Hintz, cel care avea să și descrie tragicul epilog: „[...] Străbătând citadela, am ajuns la locul execuției, aflat în spatele acesteia [...] Auzeam horcăitul de moarte al numeroaselor victime ce fuseseră măcelărite, căzând aici de curând, vaietele și hohotele părinților, soțiilor și copiilor ce-și văzuseră aici fii, soții sau tații sângerând cumplit [...] Cu toate acestea, nefericitul meu prieten direct implicat în acest spectacol infernal stătea atât de liniștit și de calm în careul militar închis în jurul nostru de parcă soarta ar fi luat o întorsătură favorabilă. Mi-a strâns mâna recunoscător, rugându-mă: <<Dragă frate, înmoaie această batistă în sângele inimii mele, după ce voi fi căzut și trimite-o fiicei mele mai mari>> [...] După citirea sentinței, s-a dus la ofițerul comandant și i s-a adresat cu următoarele cuvinte: <<Domnule căpitan, am o dorință! Cer iertare, de dragul copiilor mei!>>. Cel căruia îi vorbise, răspunde emoționat: <<Nu am căderea de a ierta>> [...] <<Atunci

lăsați-mă să mai spun odată Tatăl Nostru>>, zise nefericitul și îngenunche. După ce a terminat de rostit rugăciunea, s-a ridicat și luându-și rămas bun pentru ultima oară de la mine și-a scos pălăria și a azvârlit-o cu putere peste umăr în mulțime, strigând: <<Nu mai am nevoie de ea>>, apoi, întorcându-se spre ofițer, îi spuse: <<Acum sunt la dispoziția dumneavoastră, domnule căpitan>>. La semnul acestuia, se înfățișă un bărbat cu o cârpă albă în mână, ca să-l lege la ochi. Roth a refuzat acest lucru, considerând că este inutil. La locul indicat, nobilul bărbat stătea cu mâinile încrucișate la piept, cu privirea transfigurată, îndreptată către cer. Atunci răsună îngrozitoarea comandă <<Foc!>> și la intervale scurte, se auziră trei împușcături [...] După ce victima se prăbuși, în mulțimea nesfârșită se așternu o tăcere de mormânt”. În această manieră, demnă, a părăsit lumea celor vii cel care a fost preotul și profesorul Stephan Ludwig Roth, un om a cărui singură greșeală a fost credința că pe pământul Transilvaniei pot trăi, egali, cu aceleași drepturi atât maghiari, cât și români, sași și alte naționalități (un crez devenit astăzi o realitate de netăgăduit).

Stephan Ludwig Roth rămâne până în zilele noastre o personalitate emblematică a culturii transilvănene, un vizionar care nu a precupețit niciun efort pentru ca idealurile în care a crezut să fie transpuse în practică (chiar cu prețul vieții), un stâlp al națiunii sale și un adevărat prieten al românilor din Transilvania. Scrierile semnate Stephan Ludwig Roth ne prezintă un om înaintea vremurilor sale, un om pentru care cuvintele „libertate” și „egalitate” nu au fost așezate doar pe hârtie, ci și transpuse în lupta sa neobosită pentru schimbarea și modernizarea societății în care a trăit. Din aceste considerente, am ținut să împărtășesc rândurile de mai sus publicului cititor, pentru ca mesajul activității și scrierilor sale să nu fie abandonat, ci mereu adus în actualitate, pentru a nu uita cine am fost, cine suntem și încotro sau spre ce ne îndreptăm.

BIBLIOGRAFIE:

- 1) Barițiu, George, *Părți alese din istoria Transilvaniei pe două sute de ani din urmă*, volum II, Brașov, Inspectoratul pentru Cultură al Județului Brașov, 1994;
- 2) Bulei, Dumitra, „Stephan Ludwig Roth, simbol al istoriei săsești din veacul al XIX-lea”, în *Țara Bârsei*, serie nouă, număr 12, 2013;
- 3) Cosma, Ela, „Liberalism versus conservatorism la sași la 1848-1849. Cu o privire introductivă asupra liberalismului german și austriac”, în volumul *Transilvania între medieval și modern*, coordonat de Camil Mureșanu, Cluj-Napoca, Centrul de Studii Transilvane, 1996;
- 4) Cosma, Ela, *Figuri săsești și austriece din Transilvania (secolul al XIX-lea și Revoluția de la 1848)*, Cluj-Napoca, Editura Argonaut, 2008;
- 5) Cosma, Ela; Botezan, Liviu; Isac, Ionuț; Varga, Attila, *Biografii istorice transilvane. Dicționar al personalităților Revoluției de la 1848-1849 din Banat și Transilvania. Chipuri dintr-un an de neuitat*, București, Editura Academiei Române, 2008;
- 6) Giura, Lucian; Giura, Geraldina, Maura (editori), *Stephan Ludwig Roth și românii. Antologie*, ediția a II-a revizuită și adăugită, Sibiu, Editura Techno Media, 2019;
- 7) Göllner, Carol, *Stephan Ludwig Roth. Viața și opera*, București, Editura Științifică, 1966;
- 8) Kroner, Michael, *Stephan Ludwig Roth. Viața și opera*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 1974;
- 9) Stephan Ludwig Roth, *Lupta pentru limbă în Transilvania*, volum editat de Constantin Vlăduț, București, Editura 100+1 Gramar, 1998;
- 10) Wagner, Ernst, *Istoria sașilor ardeleni*, București, Editura Meronia, 2000.

JOCURI DIGITALE UTILIZATE ÎN ACTIVITĂȚILE ONLINE

Prof. Bota Delia Mariana, prof. Bălăneanu Monica, G.P.P.Step by Step nr.12 Alba Iulia

Instruirea asistată de calculator este o nouă cale de învățare eficientă, care începe de la grădiniță și se continuă cu nivelurile școlare și universitare. Ca și în situația jocurilor educative și jocurile digitale pot stimula învățarea în combinație cu diferite activități specifice nivelului de vârstă.

În timpul jocului digital, copiii își dezvoltă abilități emoționale și cognitive, își antrenează motricitatea și percepția senzorială, își însușesc încrederea în forțele proprii dar și comportamentul social. De asemenea, copiii devin creativi în timpul jocului și învață să accepte pierderile și greșelile. Toate acestea, au condus la ideea că jocurile digitale reprezintă un mijloc favorabil învățării.

În alegerea instrumentelor digitale, cadrele didactice trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora (gradul de interacțiune, de comunicare și colaborare). Beneficiile învățării de la distanță pentru preșcolari: un mediu de învățare mult mai confortabil, dar care necesită suportul adulților, activitățile sunt predate/evaluate prin diferite jocuri create de cadru didactic pe anumite aplicații, acestea sunt plăcute de către copii și de cadrele didactice deoarece își păstrează simțul ludic.

Platformele educaționale online utilizate (Zoom, Meet) facilitează comunicarea în timp real între cadrul didactic și copiii săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real, iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Alte dificultăți în realizarea activităților didactice la distanță pe care le-am întâmpinat au fost: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și atractive pentru toți elevii; lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Cele mai utilizate instrumente prin care am realizat predarea, învățarea și evaluarea cunoștințelor preșcolarilor sunt: puzzle-urile online pe care le-am creat pe www.jspuzzles.com, jocuri de asociere, de formare de perechi, ordonare pe grupe pe aplicația www.LearningApps.org, tabla interactivă Whiteboard, Liveworksheets, Wordwall, crearea de animații, slide-showuri, filmulețe pe <https://www.pizap.com/>.

Cu ajutorul instrumentelor enumerate mai sus am creat jocuri pentru toate domeniile experiențiale:

Domeniul Știință - tema *Corpul meu* am realizat-o prin prezentarea copiilor pe platforma Zoom a unor imagini cu corpul omenesc: copiii au denumit părțile corpului, au reconstituit corpul omenesc.

Găsește părțile corpului! - joc creat cu ajutorul aplicației LearningApps, <https://learningapps.org/display?v=p6axkztrj20>.

Familia mea – puzzle; Cerința: Dați clic pe imagini pentru a descoperi tabloul de familie. <https://learningapps.org/12204820>

Igiena mâinilor - Joc de ordonare – Ordonează imaginile privind igiena mâinilor.

Activitate matematică – PPT – Răspunde repede și bine!

Sarcini de lucru: 1. Asociază cifra la cantitate

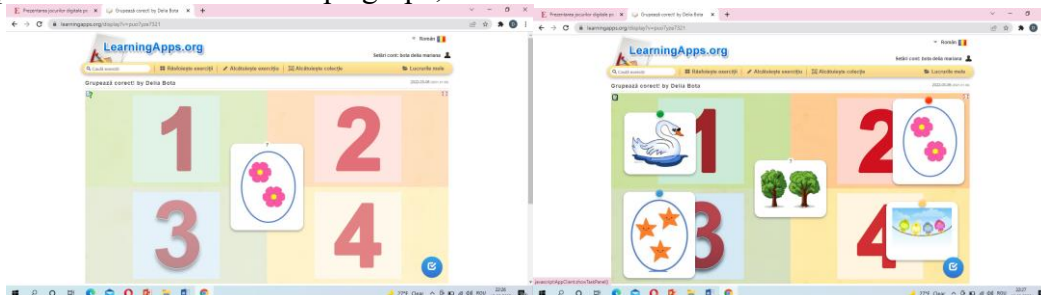
2. Spune câte obiecte trebuie să așezăm!

3. Mic – mijlociu – mare

4. Lung – scurt

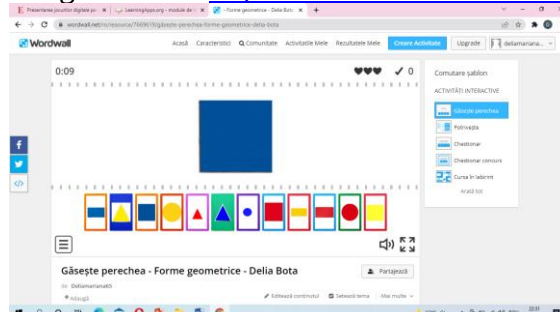
Joc: *Grupează corect!* – ordonare pe grupe, asociere cantitate la cifră

Joc: *Asociază corect!* – asociere după numărul punctelor de pe buburuze.

Joc: *Găsește perechea!* – forme geometrice <https://wordwall.net/ro/resource/7669619>

Domeniul Limbă și Comunicare – Ghicește cine este personajul? – prezentare PPT

Spune mai departe! - repovestire pe baza imaginilor.

Ghicește din ce poveste a venit? – LearningApps.org

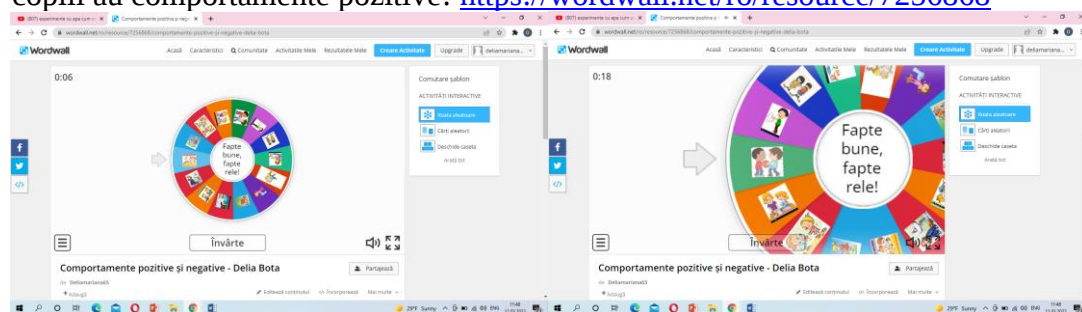
Ridichea uriașă - Ordonează corect imaginile din poveste

Anotimpuri – ordonare de imagini potrivite anotimpurilor

Domeniul Om și Societate - Știu să mă comport! – LearningApps.org

Așa da, așa nu! – comportamente pozitive și negative; Sarcini: Găsește imaginile în care copiii au comportamente pozitive! <https://wordwall.net/ro/resource/7256868>

Domeniul Psihomotric – copiii au inițiat diverse jocuri de mișcare; au realizat mișcări pe anumite cântecele specifice vârstei de pe You Tube: Gimnastica pentru copii.

Domeniul Estetic și Creativ – s-a realizat prin intonarea unor cântece învățate la grupa mică; picturi libere pe diverse teme folosind tehnicile învățate: dactilopictura, ștampilarea, suflarea petei de culoare.

În concluzie, indiferent de modul în care s-au realizat activitățile (față în față sau online) rezultatele au fost înregistrate și apoi discutate cu părinții copiilor în vederea asimilării noilor conținuturi și de asemenea pentru formarea unor competențe noi.

Bibliografie:

- Insp. ed. timpurie Crina Clapou, *Instrumente digitale în învățământul preșcolar* – sugestii pentru cadrele didactice, IȘJ Bistrița-Năsăud
- Learningapps și Kahoots, *Metode interactive utilizate în lecțiile on-line*, prezentare PPT, CCD Alba
- www.LeraningApps.org
- www.zoom.us
- www.liveworksheets
- www.jspuzzles.com
- <https://wordwall.net/ro>

EXPERIMENT ÎN CADRUL PROIECTULUI „INSULA DE NISIP” - ATELIERE ȘOTRON

Prof. învă. primar Maniu Valeria Angela, Școala Gimnazială Gârbova

Prof. învă. preșcolar Muntean Nicoleta, GPN Gârbova

Asociația OvidiuRo a lansat ***Povești sub Lupă***, un proiect susținut de Raiffeisen Bank, prin care 50 de centre de lectură și științe au fost create în tot atâtea grădinițe și școli din comunități sărace, acolo unde resursele educaționale lipsesc sau sunt foarte limitate.

În Școala Gimnazială Gârbova și GPN Gârbova au fost deja create centre-pilot, alături de altele din județele Alba, Brașov, Dâmbovița, Dolj, Iași, Prahova, Sibiu și Vaslui.

Proiectul **Povești sub Lupă** și-a propus, să formeze o rețea de profesori de învățământ preșcolar și școlar care să participe la formările OvidiuRo și să împărtășească experiențe, practici și resurse educaționale.

Odată cu proiectul, OvidiuRo a lansat o comunitate profesională on-line – insuladenisip.ro.

Insula de Nisip este o platformă-resursă în care se împărtășesc practici și resurse educaționale ce încurajează metodele de învățare centrate pe copil și cele pentru dezvoltarea competențelor de comunicare. Este o idee simplă, care a adus împreună, într-o comunitate on-line, profesori de învățământ preșcolar (și nu numai) care au împărtășit resurse, practici și experiențe utile.

Pe această platformă am împărtășit și noi practici, resurse și experiențe educaționale. Unul dintre experimentele realizate în școala noastră:

Cum funcționează plămânii?

Elevii de la Școala Gimnazială Gârbova, împreună cu colegii lor de la GPN Gârbova, jud. Alba, au aflat cum funcționează plămânii în cadrul unui experiment interesant, în cadrul Proiectului **Insula de nisip - Ateliere Șotron**

1. Recipientul PET ilustrează cutia toracică, cele două paie reprezintă căile aeriene superioare, baloanele lipite de acestea plămânii, iar balonul prins în partea de jos diafragma;
2. Plămânii sunt umpluți cu aer fie suflând prin paie, fie trăgând de diafragmă;
3. Am opturat parțial sau total un pai pentru a explica importanța eliberării căilor aeriene de mucus în timpul răcelilor.

IMPLICAREA FAMILIEI ÎN ACTIVITATEA ȘCOLARĂ

Prof. înv. primar Muntean Daniela, Școala Gimnazială „Simion Bărnuțiu” Blaj-Tiur

Reușita socioprofesională a tinerilor depinde în mare măsură de calitatea deciziilor managerilor, de abilitatea acestora de a soluționa diverse probleme educative care apar în cadrul clasei. Profesorul manager drenează permanent informațiile care-i provin din medii diferite, nu numai din cadrul școlii, al relației dintre elevi și profesori, ci și al celor care provin din mediul familial. Elevul trebuie privit nu numai ca membru al clasei sau școlii, ci și ca partener al vieții de familie, cea mai mare parte a timpului disponibil elevul nu și-o petrece la școală ci acasă. Relațiile

dintre profesori și elevi sunt limitate în timp, în comparație relațiile de familie care sunt permanente.

Familia este prima colectivitate care își pune amprenta pe caracterul omului și, în același timp, cea dintâi școală ce pune temelia viitoare personalității. Pentru a-și dezvolta complet și armonios personalitatea, copilul are nevoie de afecțiunea părinților, aceasta reprezentând condiția fundamentală a plămădirii unui fond sănătos al psihicului său. Un climat de familie echilibrat, netensionat, sănătos asigură dezvoltarea armonioasă a tuturor laturilor personalității copilului: afectivitate, voință, caracter. De atmosfera din familie depind sentimentele de siguranță sau nesiguranță, fericirea copilului, dezvoltarea capacităților sale intelectuale și afective.

Modul cum interacționează părinții cu cadrele didactice își pun amprenta pe formarea și instruirea copilului. Numeroase studii au demonstrat că o relație bună între cele două instituții ale educației este în avantajul dezvoltării copilului la toate vârstele. Modul în care se realizează această relație poate fi un test atât pentru părinte cât și pentru profesor. Este nevoie permanent de acțiune, de interacțiune, de adaptare, de schimbare și de disponibilitate către dialog între cele două părți.

Profesorul, ca manager școlar, trebuie să implice părinții în problemele școlii. Aceasta nu înseamnă numai atenționarea în legătură cu problemele copiilor lor ci și crearea unor relații constructive, pozitive între familie și școală, o unificare a sistemului de valori, și cerințe relative de la copil. Profesorul are nevoie nu numai de informații strict didactice privind modul cum elevul răspunde la stimulii educativi, ci și de informații de natură psihologică prin care răzbat elemente din mediul familial. Acesta ar trebui să cunoască informații suplimentare privind traseul profesional al părinților, succesele profesionale ale acestora, dar și eșecurile, tentativele de mobilitate profesională sau geografică (mulți dintre părinții copiilor se află angajați la muncă în străinătate).

Cooperarea profesorului manager cu familia poate fi un test profesional și poate fi considerată ca făcând parte din datoria profesională a acestuia deoarece:

- părinții sunt clienți ai școlii;
- eficacitatea învățământului (evaluată la școli și profesori) poate fi ameliorată prin cooperarea între școală și familie;
- părinții sunt responsabili legali de educația copiilor lor și pot avea exigențe de a evalua rezultatele activității școlare;
- succesul relației presupune un parteneriat real, o comunicare eficientă și un mod adecvat de muncă în echipă.

Parteneriatul școală-familie în zilele noastre primește noi valențe. Scopul fundamental al acestei colaborări este integrarea deplină a școlii în comunitate. În relația cu școala părintele parcurge șapte pași:

- a) părintele care „învăță”-părintele se informează asupra modului de conducere și organizare a procesului instructiv- educativ;
- b) părintele care „ajută”-părintele sprijină școala în realizarea unor activități extracurriculare;
- c) părintele ca suport al imaginii pozitive despre școală- părintele înțelege importanța școlii în formarea copilului său și are o atitudine pozitivă față de școală;
- d) părintele ca sursă de informație complementară- părintele furnizează dascălului informații despre comportamentul copilului în familie, despre problemele de sănătate și afective ale acestuia;
- e) părintele ca sursă educațională-contribuie la educația civică, patriotică a propriului copil și îl ajută în acumularea de cunoștințe;

Părinții pot coopera cu învățătorii interesându-se în ce mod și ce anume s-a predat. Utile sunt consultațiile cu părinții, în special în clasa I, situații în care cadrele didactice explică noutățile de curriculum, ce obiective se urmăresc, ce modalități de predare se folosesc, ce se așteaptă de la

copii. Participarea părinților la astfel de activități îi ajută pe aceștia să fie alături de copii, să-i îndrume pentru a obține rezultatele așteptate.

f) părintele ca profesor- părinții își pot asuma și rolul de profesori în anumite situații. Rolul părintelui nu se încheie odată cu începerea clasei I, în responsabilitatea acestuia intră: stabilirea programului de lucru al elevului și locul pentru teme, cititul împreună cu copilul, convingerea că tema este înțeleasă și terminată, discuțiile despre ceea ce s-a întâmplat la școală în timpul zilei. Părinții se pot oferi voluntari la activități la care au experiență, pe care le-o pot împărtăși elevilor (domeniul în care lucrează). Copiii își văd părinții în acțiune și simt că au și ei o contribuție importantă în comunitatea școlară.

g) părintele ca inițiator al schimbărilor din școală-părintele poate să propună unele schimbări care să contribuie la dezvoltarea individuală sau colectivă a copilului;

În prezent, la baza colaborării școală-familie rămân ședințele semestriale. Dar nu sunt de ajuns pentru a realiza o reală comunicare, un parteneriat în adevăratul sens al cuvântului, care să aibă ca rezultat dezvoltarea și integrarea optimă școlară și socială a copilului.

Ca mijloace de comunicare am putea să mai utilizăm:

- Discuțiile față în față cu părintele, mai ales dacă discutarea unui anumit aspect în public nu ar fi indicat.
- Discuțiile telefonice- în cazul în care timpul nu ne permite o întâlnire directă.
- Realizarea unui caiet de comunicare între învățător și părinte, în care să fie notate progresele, eventualele lipsuri sau aspecte asupra cărora trebuie insistat, evenimente din viața școlară a elevului. În acest caiet vor apărea notițe atât din partea învățătorului cât și din partea părinților și eventual și al altor profesori care predau la clasă.
- Comitetul de părinți-reprezintă forma organizată de colaborare între școală și familie, menită să contribuie la perfecționarea procesului de instruire se educare.
- Vizitele la domiciliul elevului-facilitează cunoașterea condițiilor concrete din familie și luarea celor mai bune măsuri pentru asigurarea progresului în dezvoltarea copilului.
- Lectoratele cu părinții-unde se pot dezbate teme psihopedagogice pentru informarea teoretică a celor care învață să devină „părinte de elev”.
- Colaborarea cu alți parteneri educativi (medicul de familie, agentul de poliție, un pădurar) realizându-se astfel educația pentru sănătate, educația rutieră preventivă, educația ecologică. Realizarea unor panouri informative ce au stimulat interesul și curiozitatea părinților.
- Sărbătorirea în comun a unor evenimente din viața de elev sau din viața școlii: zile de naștere, sărbătoarea abecedarului, 8 Martie, banchetul, constituie momente de implicare în actul educativ.
- Activitățile diverse desfășurate în comun cu părinții și elevii stimulează capacitățile și deprinderile necesare în autoeducație

Educația este o acțiune la care își dau concursul școala, familia și întreaga societate, iar colaborarea este absolut necesară.

Școala trebuie să colaboreze cu familia în domeniul învățării elevului, în domeniul comportamentului, în domeniul dezvoltării fizice, intelectuale, morale și estetice, în domeniul activităților libere, în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, igienico-sanitare.

Școala și învățătorul nu pot suplini cu totul lipsa de preocupare a unui părinte. Efortul educativ își găsește eficiența atunci când între cei doi factori, școală și familie există o conlucrare în interesul comun al educării copilului. Părinții trebuie conștientizați, că singura investiție de valoare pe care o familie o poate face pentru copil este investiția pentru mintea și sufletul acestuia.

Bibliografie :

<https://www.scribd.com/document/457319181/MANAGEMENTUL-RELATIEI-CU-FAMILIA>

Sterm, H. H, „Educația părinților în lume”, 1972, E.D.P., București

Vrasmaș E., „Educația și consilierea părinților”, 2004, Ed. Aramis, București

PROIECT ACTIVITATE INTEGRATĂ (DLC și DȘ1)

Ed. Potinteu Elena Cristina, Hondola Liliana Dorina, GPP Nr 8 Alba Iulia

DATA: 13.11.2021

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu program prelungit nr. 8, Alba Iulia

NIVELUL: I

GRUPA: mică „Florilor

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: Hondola Liliana Dorina/Potinteu Elena-Cristina

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: „Cri, cri, cri, toamnă gri”

TEMĂ SĂPTĂMÂNALĂ: „Miresmele toamnei” (fructe de toamnă)

TEMA ZILEI: „Mărul”

TIPUL DE ACTIVITATE: ACTIVITATE INTEGRATĂ „Povestea mărului” (DLC și DȘ1)

FORME DE ORGANIZARE: frontal.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui;
- Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor;
- Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia;
- Familiarizarea copiilor cu diferite elemente din natură (animale, păsări, mere)

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă)
- Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

COMPORTAMENTE VIZATE:

- 1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
- 1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)
- 1.2. Înțelege mesaje simple
- 1.3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor
- 1.1. Identifică elementele caracteristice ale unor fenomene/relații din mediul apropiat
- 1.3. Construieste noi experiențe, pornind de la experiențe trecute
- 3.1. Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să asculte cu atenție conținutul poveștii;
- Să formuleze răspunsuri cu privire la personajele din poveste;
- Să descopere părțile componente ale mărului (coajă, miez, semințe, codiță);
- Să descrie caracteristicile privind forma, culoarea, mirosul și gustul mărului;

STRATEGII DIDACTICE:

a) **METODE ȘI PROCEDEE:** conversația, explicația, exercițiul, dramatizarea, expunerea, povestirea.

b) **MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:** siluete reprezentând personajele din poveste, recompense, personaj- surpriză „ursulețul de pluș”, jetoane, tabla magnetică, coșuleț cu mere;

c) **FORMA DE REALIZARE:** frontal, individual.

DURATA: 15 de minute

BIBLIOGRAFIE:

- „Curriculum pentru educație timpurie 3-6/7 ani” – 2019
- Georgeta Toma; Daniela Petre; Maruta Ristoiu; Irinela Nicolae; Magdalena Anghel – „Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învățământul preșcolar.”, editura Delta
- Breben, Silvia; Gongea, Elena; Ruiu, Georgeta; Fulga, Mihaela – „Metode interactive de grup” – ghid metodic, editura Arves,

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

EVENIMENTUL DIDACTIC	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC ȘI MODALITĂȚI DE REALIZARE	STRATEGII DIDACTICE	EVALUAREA
1.Momentul organizatoric	Se organizează spațiul și climatul educațional într-un mod optim desfășurării în bune condiții a activității. Se pregătesc și se aranjează materialele didactice necesare.	Observarea	Aprecierea comportamentului
2.Captarea atenției și orientarea atenției	În sala de grupă apare (sub forma de surpriză) un ursuleț de pluș. - <i>Mor, mor, mor</i> - zice ursulețul. - Voi copii ați spus: <i>mor</i> ? După răspunsul dat de copii, educatoarea spune copiilor că la activitatea de astăzi vor asculta peripețiile prin care a trecut un măr și ce rol a avut ursul în această poveste.	Surpriza Conversație	Aprecierea orală
3.Reactualizarea cunoștințelor	Adresez copiilor următoarele întrebări: -În ce anotimp suntem? - Ce culoare au frunzele în anotimpul toamna? -Haideți să ne amintim despre ce am vorbit ieri la activități? -Ce vedeți voi în această imagine? -Ce culoare are mărul?	Conversația	

	Voi continua să citesc povestea și pe parcurs adresez întrebări despre măr. -Ce fructe de toamnă cunoașteți? -Mărul este fruct sau legumă? -Ce formă are mărul? -Voi vă mai amintiți ce gust are mărul? -Cum este miezul mărului?		
4.Anunțarea temei și a obiectivelor	Se anunță tema activității și obiectivele propuse: - Astăzi copii, o să vă citesc o poveste frumoasă care se numește „Povestea mărului”, dar trebuie să ascultați cu mare atenție, deoarece pe parcursul ei o să vă pun câteva întrebări despre măr, pentru a vedea cât de atenți ați fost la ceea ce am discutat noi l.	Explicația	Observarea comportamentului
5.Prezentarea noului conținut și dirijarea învățării	Expunerea textului Se redă cât mai expresiv conținutul poveștii, ținându-se cont de modelarea vocii, a ritmului vorbirii pe parcursul expunerii, pe pauzele logice, psihologice și gramaticale, accentuarea sau scăderea intensității vocii, folosirea mimicii și gesticii corespunzătoare, etc.... Pe parcursul întregii povești voi pune preșcolarilor întrebări despre măr, întrebările vor fi scurte și simple, despre ceea ce s-a discutat în ziua anterioară. Fixarea conținutului Se va face prin prezentarea imaginilor din poveste. 1. Cum se numește povestea?(Povestea mărului); 2. Ce a văzut iepurașul? (un	Explicația	Aprecierea

	măr); 3. Pe cine a rugat să-l ajute?(pe cioară); 4. Ce a făcut cioara?(a rupt mărul); 5. Unde a căzut mărul?(pe arici); 6. Ce a făcut ariciul? Dar iepurele? (au fugit); 7. Ce face cioara, ariciul și iepurele? (încep să se certe); 8. Cine reușește să rezolve problema?(ursul); 9. Cum? (spunându-le să împartă mărul); 10. Cum este împărțit mărul? (ariciul îl împarte în patru părți egale); 11. Pentru cine sunt cele patru părți?(iepure, cioară, arici și urs).		
6.Obținerea performanței	Copiii vor alege siluetele personajelor din poveste și le așează pe panou în ordinea în care și-au făcut apariția pe parcursul poveștii. În timp ce arată și spun numele personajului ales ceilalți copii vor imita glasul specific fiecărui animal.	Exercițiul	Aprecieria orală
7.Evaluarea	Se va realiza prin întrebări: -A fost frumoasă povestea noastră de astăzi? -Cum s-a numit povestea? -Ce am reținut din această poveste?	Conversația	Aprecieri pozitive asupra răspunsurilor copiilor.
8.Încheierea activității	Se vor face aprecieri individuale și generale asupra felului în care au lucrat în timpul activității. Copiii vor primi recompense(autocolant în formă de față zâmbitoare).	Conversația	Aprecieria și recompensarea copiilor